

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-103-12

Druk nr 833

Warszawa, 29 października 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o redukcji niektórych obciążeń
administracyjnych w gospodarce z
projektami aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015) w art. 67c w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kopię dokumentu oraz opinię, o których mowa w § 1 pkt 2;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.²⁾) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. Interpretacje indywidualne wydawane przez Prezesa Kasy na podstawie art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.³⁾) w zakresie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przez podmioty, o których mowa w art. 5a ust. 1, wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Kasa niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23a:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) umowie leasingu – rozumie się przez to umowę nazwaną w kodeksie cywilnym, a także każdą inną umowę, na

mocy której jedna ze stron, zwana dalej „finansującym”, oddaje do odpłatnego używania albo używania i pobierania pożytków na warunkach określonych w ustawie drugiej stronie, zwanej dalej „korzystającym”, podlegające amortyzacji środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne, a także grunty oraz prawo wieczystego użytkowania gruntów;

2) podstawowym okresie umowy leasingu – rozumie się przez to czas oznaczony, na jaki została zawarta ta umowa, z wyłączeniem czasu, na który może być przedłużona lub skrócona; w przypadku zmiany strony lub stron tej umowy podstawowy okres umowy uważa się za zachowany, jeżeli inne postanowienia umowy nie uległy zmianie;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) rzeczywistej wartości netto – rozumie się przez to wartość początkową środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych zaktualizowaną zgodnie z odrębnymi przepisami, pomniejszoną o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 1, a także wartość, o której mowa w art. 22l ust. 6;”;

2) w art. 23b w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) umowa leasingu, w przypadku gdy korzystającym nie jest osoba wymieniona w pkt 2, została zawarta na czas oznaczony, stanowiący co najmniej 40% normatywnego okresu amortyzacji, jeżeli przedmiotem umowy leasingu są podlegające odpisom amortyzacyjnym rzeczy ruchome lub wartości niematerialne i prawne, albo została zawarta na okres

co najmniej 5 lat, jeżeli jej przedmiotem są podlegające odpisom amortyzacyjnym nieruchomości;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) suma ustalonych opłat w umowie leasingu, o której mowa w pkt 1 lub 2, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług, odpowiada co najmniej wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, a w przypadku zawarcia przez finansującego następnej umowy leasingu środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej będących uprzednio przedmiotem takiej umowy, odpowiada co najmniej jego wartości rynkowej z dnia zawarcia następnej umowy leasingu; przepis art. 19 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 23f:

a) w ust. 1:

– zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Do przychodów finansującego, z zastrzeżeniem ust. 3, i odpowiednio do kosztów uzyskania przychodów korzystającego nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 23b ust. 1, w części stanowiącej spłatę wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) suma ustalonych w umowie leasingu opłat, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług, odpowiada co najmniej wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, a w przypadku zawarcia przez finansującego następnej umowy leasingu środka trwałego lub wartości

niematerialnej i prawnej będących uprzednio przedmiotem takiej umowy, odpowiada co najmniej jego wartości rynkowej z dnia zawarcia następnej umowy leasingu; przepis art. 19 stosuje się odpowiednio;”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do przychodów finansującego zalicza się opłaty, o których mowa w art. 23b ust. 1, uzyskane z tytułu wszystkich umów leasingu zawartych przez finansującego dotyczących tego samego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, w części przewyższającej spłatę wartości początkowej, określonej zgodnie z art. 22g.”;

4) art. 23i otrzymuje brzmienie:

„Art. 23i. 1. Jeżeli przedmiotem umowy leasingu zawartej na czas oznaczony są grunty lub prawo wieczystego użytkowania gruntów, a suma ustalonych w niej opłat odpowiada co najmniej wartości gruntów lub prawa wieczystego użytkowania gruntów równej wydatkom na ich nabycie – do przychodów finansującego i odpowiednio do kosztów uzyskania przychodów korzystającego nie zalicza się opłat ustalonych w tej umowie, ponoszonych przez korzystającego w podstawowym okresie tej umowy z tytułu używania przedmiotu umowy, w części stanowiącej spłatę tej wartości; przepis art. 23f ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli po upływie podstawowego okresu umowy leasingu finansujący przenosi na korzystającego lub osobę trzecią własność gruntów lub prawo wieczystego użytkowania gruntów będących przedmiotem tej umowy, albo oddaje je

korzystającemu do dalszego używania, do ustalenia przychodów i kosztów uzyskania przychodów stron umowy przepisy art. 23g i art. 23h stosuje się odpowiednio.”;

5) po art. 24c dodaje się art. 24d w brzmieniu:

„Art. 24d. 1. W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z faktury (rachunku) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umowy albo innego dokumentu, i nieuregulowania tej kwoty w terminie 30 dni od daty upływu terminu płatności, podatnik jest zobowiązany do zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z tych dokumentów.

2. Jeżeli termin płatności jest dłuższy niż 60 dni, zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z dokumentów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się z upływem 90 dni od dnia zaliczenia tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów, o ile nie została ona uregulowana w tym terminie.
3. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w miesiącu, w którym upływa termin określony w ust. 1 lub 2.
4. Jeżeli po dokonaniu zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik w miesiącu, w którym uregulował zobowiązanie, zwiększa koszty uzyskania przychodów o kwotę dokonanego zmniejszenia.
5. Jeżeli w miesiącu, w którym podatnik ma obowiązek dokonać zmniejszenia, o którym

mowa w ust. 1, podatnik nie ponosi kosztów uzyskania przychodów lub poniesione koszty są niższe od kwoty zmniejszenia, wówczas ma obowiązek zwiększyć przychody o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone koszty uzyskania przychodów.

6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się odpowiednio, w przypadku nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych, do tej części odpisów amortyzacyjnych, które podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów.
7. W przypadku nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli termin, o którym mowa w ust. 1 lub 2, upływa nie później niż w miesiącu następującym po miesiącu wprowadzenia ich do ewidencji, do kosztów uzyskania przychodów zalicza się odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych w części, w jakiej ich cena nabycia lub koszt wytworzenia wynikający z dokumentów, o których mowa w ust. 1, zostały uregulowane w terminie określonym w ust. 1 lub 2. Jeżeli zobowiązanie zostało uregulowane w terminie późniejszym, podatnik w miesiącu uregulowania tego zobowiązania, zwiększa koszty uzyskania przychodów o kwotę odpisów amortyzacyjnych, które nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie zdania pierwszego.
8. Jeżeli zgodnie z art. 22 zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej

z dokumentów, o których mowa w ust. 1, nastąpiłoby po upływie terminu określonego w ust. 1 lub 2, to zaliczenie tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów następuje z uwzględnieniem art. 22, z tym że nie wcześniej niż w miesiącu jej uregulowania.

9. Przepisy ust. 1 – 8 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy zobowiązanie zostało zapłacone w części.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 15a dodaje się art. 15b w brzmieniu:

„Art. 15b. 1. W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z faktury (rachunku) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umowy albo innego dokumentu, i nieuregulowania tej kwoty w terminie 30 dni od daty upływu terminu płatności, podatnik jest zobowiązany do zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z tych dokumentów.

2. Jeżeli termin płatności jest dłuższy niż 60 dni, zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę wynikającą z dokumentów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się z upływem 90 dni od dnia zaliczenia tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów, o ile nie została ona uregulowana w tym terminie.

3. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w miesiącu, w którym upływa termin określony w ust. 1 lub 2.
4. Jeżeli po dokonaniu zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik w miesiącu, w którym uregulował zobowiązanie, zwiększa koszty uzyskania przychodów o kwotę dokonanego zmniejszenia.
5. Jeżeli w miesiącu, w którym podatnik ma obowiązek dokonać zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1, podatnik nie ponosi kosztów uzyskania przychodów lub poniesione koszty są niższe od kwoty zmniejszenia, wówczas ma obowiązek zwiększyć przychody o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone koszty uzyskania przychodów.
6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się odpowiednio, w przypadku nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych, do tej części odpisów amortyzacyjnych, które podatnik zaliczył do kosztów uzyskania przychodów.
7. W przypadku nabycia lub wytworzenia środków trwałych albo nabycia wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli termin, o którym mowa w ust. 1 lub 2, upływa nie później niż w miesiącu następującym po miesiącu wprowadzenia ich do ewidencji, do kosztów uzyskania przychodów zalicza się odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych w części, w jakiej ich cena nabycia lub koszt wytworzenia wynikający z dokumentów, o których mowa w ust. 1, zostały uregulowane w terminie

określonym w ust. 1 lub 2. Jeżeli zobowiązanie zostało uregulowane w terminie późniejszym, podatnik w miesiącu uregulowania tego zobowiązania, zwiększa koszty uzyskania przychodów o kwotę odpisów amortyzacyjnych, które nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na podstawie zdania pierwszego.

8. Jeżeli zgodnie z art. 15 zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów kwoty wynikającej z dokumentów, o których mowa w ust. 1, nastąpiłoby po upływie terminu określonego w ust. 1 lub 2, to zaliczenie tej kwoty do kosztów uzyskania przychodów następuje z uwzględnieniem art. 15, z tym że nie wcześniej niż w miesiącu jej uregulowania.

9. Przepisy ust. 1 – 8 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy zobowiązanie zostało zapłacone w części.”;

2) w art. 17a:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) umowie leasingu – rozumie się przez to umowę nazwaną w kodeksie cywilnym, a także każdą inną umowę, na mocy której jedna ze stron, zwana dalej „finansującym”, oddaje do odpłatnego używania albo używania i pobierania pożytków na warunkach określonych w ustawie drugiej stronie, zwanej dalej „korzystającym”, podlegające amortyzacji środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne, a także grunty oraz prawo wieczystego użytkowania gruntów;

2) podstawowym okresie umowy leasingu – rozumie się przez to czas oznaczony, na jaki została zawarta ta umowa, z wyłączeniem czasu, na który może być

przedłużona lub skrócona; w przypadku zmiany strony lub stron tej umowy podstawowy okres umowy uważa się za zachowany, jeżeli inne postanowienia umowy nie uległy zmianie;”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) rzeczywistej wartości netto – rozumie się przez to wartość początkową środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych zaktualizowaną zgodnie z odrębnymi przepisami, pomniejszoną o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 16h ust. 1 pkt 1, a także wartość, o której mowa w art. 16l ust. 6;”;

3) w art. 17b w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) umowa leasingu, w przypadku gdy korzystającym nie jest osoba wymieniona w pkt 2, została zawarta na czas oznaczony, stanowiący co najmniej 40% normatywnego okresu amortyzacji, jeżeli przedmiotem umowy leasingu są podlegające odpisom amortyzacyjnym rzeczy ruchome lub wartości niematerialne i prawne, albo została zawarta na okres co najmniej 5 lat, jeżeli jej przedmiotem są podlegające odpisom amortyzacyjnym nieruchomości;”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) suma ustalonych opłat w umowie leasingu, o której mowa w pkt 1 lub 2, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług, odpowiada co najmniej wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, a w przypadku zawarcia przez finansującego następnej umowy leasingu środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej będących uprzednio przedmiotem takiej umowy, odpowiada co najmniej jego wartości rynkowej z dnia zawarcia

następnej umowy leasingu; przepis art. 14 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 17f:

a) w ust. 1:

– zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Do przychodów finansującego, z zastrzeżeniem ust. 3, i odpowiednio do kosztów uzyskania przychodów korzystającego nie zalicza się opłat, o których mowa w art. 17b ust. 1, w części stanowiącej spłatę wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) suma ustalonych w umowie leasingu opłat, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług, odpowiada co najmniej wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, a w przypadku zawarcia przez finansującego następnej umowy leasingu środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej będących uprzednio przedmiotem takiej umowy, odpowiada co najmniej jego wartości rynkowej z dnia zawarcia następnej umowy leasingu; przepis art. 14 stosuje się odpowiednio;”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do przychodów finansującego zalicza się opłaty, o których mowa w art. 17b ust. 1, uzyskane z tytułu wszystkich umów leasingu zawartych przez finansującego dotyczących tego samego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, w części przewyższającej spłatę wartości początkowej, określonej zgodnie z art. 16g.”;

5) art. 17i otrzymuje brzmienie:

„Art. 17i. 1. Jeżeli przedmiotem umowy leasingu zawartej na czas oznaczony są grunty lub prawo wieczystego użytkowania gruntów, a suma ustalonych w niej opłat odpowiada co najmniej wartości gruntów lub prawa wieczystego użytkowania gruntów równej wydatkom na ich nabycie – do przychodów finansującego i odpowiednio do kosztów uzyskania przychodów korzystającego nie zalicza się opłat ustalonych w tej umowie, ponoszonych przez korzystającego w podstawowym okresie tej umowy z tytułu używania przedmiotu umowy, w części stanowiącej spłatę tej wartości; przepis art. 17f ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli po upływie podstawowego okresu umowy leasingu finansujący przenosi na korzystającego lub osobę trzecią własność gruntów lub prawo wieczystego użytkowania gruntów będących przedmiotem tej umowy, albo oddaje je korzystającemu do dalszego używania, do ustalenia przychodów i kosztów uzyskania przychodów stron umowy przepisy art. 17g i art. 17h stosuje się odpowiednio.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, 848 i 1101) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22 § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, ogranicza pobór zaliczek na podatek, jeżeli podatnik uprawdopodobni, że zaliczki obliczone według zasad określonych w ustawach podatkowych byłyby niewspółmiernie wysokie

w stosunku do podatku należnego od dochodu przewidywanego na dany rok podatkowy.”;

2) w art. 93a dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Jednoosobowa spółka kapitałowa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa przekształcanego przedsiębiorcy związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, z wyjątkiem tych praw, które nie mogą być kontynuowane na gruncie przepisów regulujących opodatkowanie spółek kapitałowych.”;

3) art. 93b otrzymuje brzmienie:

„Art. 93b. Przepisy art. 93 i art. 93a § 1 – 3 stosuje się odpowiednio do łączenia się i przekształceń samorządowych zakładów budżetowych.”;

4) uchyla się art. 230.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.⁶⁾) po art. 83c dodaje się art. 83d w brzmieniu:

„Art. 83d. Zakład wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.⁷⁾) w zakresie, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 1 – 3a, oraz w zakresie ustalania składek na ubezpieczenia zdrowotne. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Zakład niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 584² § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane przedsiębiorcy przed jego przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji albo ulgi stanowi inaczej.”;

2) w art. 584⁷ dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli przedsiębiorca nie jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych na podstawie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.⁹⁾), sprawozdanie finansowe, o którym mowa w § 2 pkt 4, sporządza się w oparciu o podsumowanie zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów oraz innych ewidencji prowadzonych przez spółkę dla celów podatkowych, spis z natury, a także inne dokumenty pozwalające na sporządzenie tego sprawozdania.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 285:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę za dany rok kalendarzowy do dnia 31 marca następnego roku.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym na składowisku odpadów umieszczono odpady oraz

wydobyto z niego odpady tego samego rodzaju, podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do dnia 31 marca następnego roku.”;

2) w art. 286:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287 ust. 1 pkt 2 i 3, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat, marszałek województwa niezwłocznie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykaz, na podstawie którego ustalono opłaty za składowanie odpadów, marszałek województwa przekazuje niezwłocznie wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce składowania odpadów.”;

3) w art. 287 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Podmiot korzystający ze środowiska powinien prowadzić, aktualizowaną co roku, ewidencję zawierającą odpowiednio:”;

4) w art. 289 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Nie wnosi się opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1, których roczna wysokość wnoszona na rachunek urzędu marszałkowskiego nie przekracza 800 zł.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) oryginał albo kopię zezwolenia na wytwarzanie produktu leczniczego homeopatycznego;”;

2) w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) oryginał albo kopię zezwolenia na wytwarzanie produktu;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Mały podatnik może wybrać metodę rozliczeń polegającą na tym, że obowiązek podatkowy w odniesieniu do dokonywanych przez niego dostaw towarów i świadczenia usług powstaje:

1) z dniem otrzymania całości lub części zapłaty – w przypadku dokonania dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz podatnika, o którym mowa w art. 15, zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny,

2) z dniem otrzymania całości lub części zapłaty, nie później niż 180. dnia, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi – w przypadku dokonania dostawy towarów lub świadczenia usług na rzecz podmiotu innego niż wymieniony w pkt 1 – po uprzednim pisemnym zawiadomieniu naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca miesiąca poprzedzającego okres, za który będzie stosował tę metodę, zwaną dalej „metodą kasową”; otrzymanie zapłaty w części powoduje powstanie obowiązku podatkowego w tej części.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do czynności wykonanych w okresie, w którym podatnik stosuje metodę kasową.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1:

- 1) nie narusza przepisów art. 19 ust. 17, 18 i 21;
- 2) nie ma zastosowania do dostawy towarów, o której mowa w art. 20 ust. 1 – 4 i art. 20a.”;

2) w art. 86 ust. 16 – 18 otrzymują brzmienie:

„16. Podatnicy, o których mowa w art. 21 ust. 1, w odniesieniu do nabytych na terytorium kraju towarów i usług, mogą obniżyć kwotę podatku należnego w rozliczeniu za kwartał, w którym uregulowali całość lub część należności wynikającej z otrzymanej od kontrahenta faktury, nie wcześniej jednak niż z dniem otrzymania faktury. Uregulowanie należności w części daje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego odpowiadającą części uregulowanej należności. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio.

17. Przepisu ust. 16 nie stosuje się do kwoty podatku naliczonego, wynikającej z faktur otrzymanych przed okresem, za który podatnik będzie rozliczał się metodą kasową.

18. Podatnicy, którzy zrezygnowali z metody kasowej lub utracili prawo do stosowania tej metody, kwotę podatku naliczonego, wynikającą z faktur otrzymanych w okresie, kiedy rozliczali się metodą kasową, i nieodliczoną od kwoty podatku należnego do końca tego okresu, mogą obniżyć kwotę podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w okresie rozliczeniowym, w którym uregulowali kontrahentowi całą należność wynikającą z otrzymanych faktur. Uregulowanie należności w części daje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego odpowiadającą części uregulowanej należności. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 89a:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Podatnik może skorygować podstawę opodatkowania oraz podatek należny z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona. Korekta dotyczy również podstawy opodatkowania i kwoty podatku przypadającej na część kwoty wierzytelności, której nieściągalność została uprawdopodobniona.

1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.”,

b) w ust. 2:

– uchyla się pkt 2,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wierzyciel i dłużnik na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji podatkowej, w której dokonuje się korekty, o której mowa w ust. 1, są podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni oraz dłużnik nie jest w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;”,

– uchyla się pkt 4 i 6,

c) ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. Korekta, o której mowa w ust. 1, może nastąpić w rozliczeniu za okres, w którym nieściągalność wierzytelności uznaje się za uprawdopodobnioną, pod warunkiem że do dnia złożenia przez wierzyciela deklaracji podatkowej za ten okres wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie.

4. W przypadku gdy po złożeniu deklaracji podatkowej, w której dokonano korekty określonej w ust. 1, należność została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie wierzyciel obowiązany jest do zwiększenia podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego w rozliczeniu za okres, w którym należność została uregulowana lub zbyta. W przypadku częściowego uregulowania należności, podstawę opodatkowania oraz kwotę podatku należnego zwiększa się w odniesieniu do tej części.
  5. Wierzyciel obowiązany jest wraz z deklaracją podatkową, w której dokonuje korekty podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego zawiadomić o tej korekcie właściwy dla niego urząd skarbowy wraz z podaniem kwot korekty podstawy opodatkowania i podatku należnego oraz danych dłużnika.”,
- d) uchyla się ust. 6,
  - e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisów ust. 1 – 5 nie stosuje się, jeżeli między wierzycielem a dłużnikiem istnieje związek, o którym mowa w art. 32 ust. 2 – 4.”,
  - f) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, uwzględniając konieczność zapewnienia niezbędnych danych pozwalających na weryfikację spełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 89b ust. 1, przez dłużnika.”;
- 4) w art. 89b:
    - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, dłużnik jest obowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury, w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 150 dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dłużnik uregulował należność najpóźniej w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, w którym upłynął 150 dzień od dnia upływu terminu płatności tej należności.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku częściowego uregulowania należności w terminie 150 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, korekta dotyczy podatku naliczonego przypadającego na nieuregulowaną część należności. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”,
- d) uchyla się ust. 3 i 5,
- e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. W przypadku stwierdzenia, że podatnik naruszył obowiązek określony w ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości 30% kwoty podatku wynikającego z nieuregulowanych faktur, który nie został skorygowany zgodnie z ust. 1. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe

albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się.”;

5) w art. 99 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników zwolnionych od podatku na podstawie art. 113 oraz podmiotów wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, chyba że:

- 1) przysługuje im zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego zgodnie z art. 87 lub przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 3;
- 2) są obowiązani do dokonania korekty podatku odliczonego, o której mowa w art. 90a lub art. 91, lub
- 3) są obowiązani do dokonania korekty, o której mowa w art. 89a ust. 4, lub uprawnieni do dokonania korekty, o której mowa w art. 89b ust. 4.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.¹²⁾) po art. 109 dodaje się art. 109a w brzmieniu:

„Art. 109a. 1. Dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.¹³⁾) w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu niezwłocznie przekazuje

do centrali Funduszu, która niezwłocznie zamieszcza je w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Do spraw, o których mowa w ust. 1, nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 8 ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

- „7. Wprowadzający sprzęt dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, kopię dowodu uiszczenia opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 9 ust. 1.
8. Wprowadzający sprzęt dołącza do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 4, kopię umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł takiej umowy – dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 14a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Wniosek obejmuje zbiorczy wykaz niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, do którego stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 1, oraz kopię wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego w sądzie wraz z dołączonymi do niego dokumentami.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz. 1459, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku o przyznanie premii kompensacyjnej dołącza się dokumenty lub kopie dokumentów potwierdzających informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 3, oraz dokumenty lub kopie dokumentów potwierdzające, że są spełnione warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lub 2.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podmiotów produkujących energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, która nie jest dostarczana do instalacji połączonych i współpracujących ze sobą, służących do przesyłania tej energii, lecz jest zużywana przez ten podmiot, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości.”;

2) w art. 38 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) sytuacje, w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 31a ust. 3 pkt 3 lub ust. 4 oraz art. 32 ust. 3 lub 5 – 13,

3) przypadki, o których mowa w art. 31a ust. 2 lub art. 32 ust. 3 pkt 1 – 3 i 5 – 7, w których nie stosuje się dokumentu dostawy”;

3) w art. 49 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Zmiana miejsca prowadzenia składu podatkowego lub podmiotu prowadzącego skład podatkowy wymaga

uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

4) w art. 54:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zmiana podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub miejsca prowadzenia składu podatkowego, którego dotyczy zezwolenie wyprawdzenia, lub podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, wymaga uzyskania nowego zezwolenia wyprawdzenia, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego pisemną informację zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprawdziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprawdzenia, w terminie do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyprawdzono te wyroby ze składu podatkowego.”;

5) w art. 56 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Zmiana podmiotu prowadzącego działalność jako podmiot pośredniczący wymaga uzyskania nowego zezwolenia na

prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

6) w art. 57 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Zmiana miejsca odbioru wyrobów akcyzowych lub zarejestrowanego odbiorcy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub nowego zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

7) w art. 62a ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zmiana zarejestrowanego wysyłającego wymaga uzyskania nowego zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

8) w art. 64 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub

upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;”;

9) w art. 81 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zmiana przedstawiciela podatkowego lub sprzedawcy określonych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wymaga uzyskania nowego zezwolenia, z wyłączeniem następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

10) w art. 82 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu celnego zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 82 ust. 7, zwrot ten traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

11) w art. 91 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podmiotów produkujących energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, która nie jest dostarczana do instalacji połączonych i współpracujących ze sobą, służących do przesyłania tej energii, lecz jest zużywana przez ten podmiot, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należytym wysokości.”;

12) w art. 118 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy umieszczone w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydane z magazynu wyrobów gotowych, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego przed dniem umieszczenia wyrobów akcyzowych w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu albo do momentu umieszczenia ich w składzie wolnocłowym lub wolnym obszarze celnym. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.”;

13) w art. 125 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wystąpienia w ciągu roku kalendarzowego okoliczności uzasadniających złożenie, zmianę lub cofnięcie wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy podmiot, którego to dotyczy, jest obowiązany, z chwilą powstania tych okoliczności, do niezwłocznego złożenia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych takiego zapotrzebowania, jego zmiany lub cofnięcia, z tym że ostateczna zmiana wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy w przypadku:

1) wyrobów tytoniowych nie może być złożona po dniu 30 września danego roku kalendarzowego, a jeżeli jest składana po dniu 1 września danego roku kalendarzowego, nie może przekraczać 5% ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu;

- 2) zmiany wzorów znaków akcyzy nie może być złożona po upływie ostatniego dnia czwartego miesiąca poprzedzającego datę wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy, a jeżeli jest składana po pierwszym dniu czwartego miesiąca poprzedzającego datę wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy nie może przekraczać 5% ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu.”;
- 14) w art. 130:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie albo nieodpłatnie innym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 3 – 5.”,
- b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
- „5. Znaki akcyzy mogą być przekazane następcom prawnym lub podmiotom przekształconym w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazania znaków akcyzy następcom prawnym lub podmiotom przekształconym, uwzględniając konieczność kontroli nad przekazaniem znaków akcyzy oraz identyfikacji rodzaju i liczby przekazywanych znaków akcyzy.” .

Art. 16. W ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-
-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100, z późn. zm.¹⁸⁾) po art. 18 dodaje się
art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Zobowiązania wynikające z umów o partnerstwie
publiczno-prywatnym nie wpływają na poziom
państwowego długu publicznego oraz deficyt sektora
finansów publicznych w sytuacji, gdy partner
prywatny ponosi większość ryzyka budowy oraz
większość ryzyka dostępności lub ryzyka popytu
– z uwzględnieniem wpływu na wymienione ryzyka
czynników takich jak gwarancje i finansowanie przez
partnera publicznego oraz alokacja aktywów po
zakończeniu trwania umowy.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki
w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw
finansów publicznych oraz po zasięgnięciu opinii
Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego może
określić, w drodze rozporządzenia, zakres
poszczególnych rodzajów ryzyka oraz czynniki
uwzględniane przy ich ocenie, mając na względzie
zapewnienie przejrzystości poszczególnych rodzajów
ryzyka.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach
(Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wprowadzający baterie lub akumulatory dołącza do wniosku
kopię dowodu uiszczenia opłaty rejestrowej.”.

Art. 18. 1. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, u których
rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia
2013 r. i zakończy się po dniu 31 grudnia 2012 r., stosują do końca przyjętego przez

siebie roku podatkowego przepisy ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. Przepisy art. 24d ustawy zmienianej w art. 3 oraz przepisy art. 15b ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają także zastosowanie do kwot, wynikających z faktur (rachunków) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umów albo innych dokumentów, które zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, i których termin płatności upływa po dniu 31 grudnia 2012 r.

3. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 15b ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie także do kwot wynikających z faktur (rachunków) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umów albo innych dokumentów, które zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym, o którym mowa w ust. 1, i których termin płatności upływa po zakończeniu tego roku podatkowego.

Art. 19. Przepisy art. 23a, art. 23b, art. 23f i art. 23i ustawy zmienianej w art. 3 oraz przepisy art. 17a, art. 17b, art. 17f i art. 17i ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do umów leasingu zawartych od dnia 1 stycznia 2013 r.

Art. 20. 1. W przypadku czynności, o których mowa w art. 21 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, wykonanych przez małego podatnika przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 21 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Prawo do obniżenia podatku naliczonego wynikającego z dokumentów celnych otrzymanych przez małego podatnika przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy powstaje na zasadach określonych w art. 86 ust. 16 – 18 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, zachowuje moc dla celów

stosowania metody kasowej, o której mowa w art. 21 ust. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Mały podatnik, który wybrał stosowanie metody kasowej w rozumieniu art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może z niej zrezygnować z dniem 1 stycznia 2013 r., pod warunkiem pisemnego zawiadomienia o tym zamiarze naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 stycznia 2013 r.

5. Mały podatnik może wybrać stosowanie metody kasowej w rozumieniu art. 21 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, od dnia 1 stycznia 2013 r., pod warunkiem pisemnego zawiadomienia o tym zamiarze naczelnika urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 stycznia 2013 r.

Art. 21. 1. Do wierzytelności powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 89a i art. 89b ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy art. 89a i art. 89b ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do wierzytelności powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których nieściągalność została, zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uprawdopodobniona po dniu 31 grudnia 2012 r.

Art. 22. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wydaniem decyzji o interpretację indywidualną stosuje się przepisy art. 62a ustawy zmienianej w art. 2, art. 83d ustawy zmienianej w art. 6 oraz art. 109a ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie obowiązku zamieszczania w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 23. 1. Opłaty za korzystanie ze środowiska za 2012 r. są wnoszone na podstawie art. 285 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287 ustawy zmienianej w art. 8, za drugie półrocze 2012 r. jest składany i przekazywany zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 24. Zwrot akcyzy określony w art. 82 ust. 1, 2 i 2e ustawy zmienianej w art. 15 i niedokonany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy następuje wraz z odsetkami, o których mowa w art. 82 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656, z 2009 r. Nr 69, poz. 595, Nr 79, poz. 667 i Nr 97, poz. 800, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 637.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593, z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764, Nr 132, poz. 766, Nr 153, poz. 902, Nr 163, poz. 981, Nr 171, poz. 1016, Nr 199, poz. 1175, Nr 204, poz. 1195 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 855.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 440, 596 i 769.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391 oraz z 2012 r. poz. 362, 596, 769 i 1010.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 218, poz. 1690, z 2010 r. Nr 105, poz. 668, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398, Nr 138, poz. 808, Nr 171, poz. 1016, Nr 197, poz. 1170, Nr 199, poz. 1175, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1706 oraz z 2012 r. poz. 611, 637 i 769.

⁷⁾ Patrz odnośnik nr 3.

-
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1117, z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276, z 2005 r. Nr 132, poz. 1108, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 208, poz. 1540, z 2008 r. Nr 86, poz. 524, Nr 118, poz. 747, Nr 217, poz. 1381 i Nr 231, poz. 1547, z 2009 r. Nr 13, poz. 69, Nr 42, poz. 341 i Nr 104, poz. 860, z 2011 r. Nr 92, poz. 531, Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 133, poz. 767, Nr 201, poz. 1182 i Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 596.
- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 165, poz. 1316, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 199, poz. 1175 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 855.
- ¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341 oraz z 2012 r. poz. 460 i 951.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 82, poz. 451, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657 i Nr 122, poz. 696.
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374, z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 165, poz. 1116, Nr 182, poz. 1228, Nr 205, poz. 1363, Nr 225, poz. 1465, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1723 i 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 73, poz. 390, Nr 81, poz. 440, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657, Nr 122, poz. 696, Nr 138, poz. 808, Nr 149, poz. 887, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1203 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012 r. poz. 123 i 1016.
- ¹³⁾ Patrz odnośnik nr 3.
- ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 223, poz. 1464, z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 152, poz. 897.
- ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 125, poz. 1035 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 18, poz. 100 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 197, poz. 1170.
- ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 76, poz. 493 oraz z 2012 r. poz. 951.
- ¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208 i Nr 232, poz. 1378.
- ¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 232, poz. 1378.
- ¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060.

UZASADNIENIE

Celem projektowanej regulacji jest poprawa warunków wykonywania działalności gospodarczej. Służyć temu będzie zniesienie lub ograniczenie niektórych uciążliwych i zbędnych obciążeń administracyjnych i uproszczenie przepisów, które są barierami rozwoju przedsiębiorczości. W szczególności celem projektowanych zmian jest poprawa płynności finansowej przedsiębiorców, ograniczenie zatorów płatniczych w gospodarce oraz zwiększenie dyscypliny płatniczej między przedsiębiorcami.

Nieprecyzyjne przepisy i biurokratyczne ograniczenia hamują wzrost przedsiębiorczości w Polsce oraz narażają przedsiębiorców na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów. W okresie kryzysu nieuzasadnione obciążenia administracyjne są szczególnie szkodliwe dla rozwoju gospodarki. Zmiany zawarte w projektowanej regulacji mają przede wszystkim poprawić funkcjonowanie małych i średnich przedsiębiorstw oraz mikroprzedsiębiorców.

Ministerstwo Gospodarki przeprowadziło badania pomiaru obciążeń przedsiębiorców. Według wstępnej estymacji suma rocznych kosztów administracyjnych w Polsce może sięgać nawet 6,1% PKB Polski, natomiast suma rocznych obciążeń administracyjnych (czyli czystej biurokracji) estymuje na poziomie ok. 2,9% PKB.

Międzynarodowe rankingi plasują Polskę w granicach przeciętnej, chociaż w ostatnich latach widoczny jest w tym względzie stały postęp. Wyniki rankingów międzynarodowych (np. Doing Business, Economic Freedom of the World), postulaty ekonomistów i strony społecznej oraz wnioski z raportów zewnętrznych i własnych analiz Ministerstwa Gospodarki wskazują, że nadal istnieje niewykorzystany potencjał Polski w zakresie wprowadzania ułatwień w prowadzeniu działalności gospodarczej. Jego właściwe wykorzystanie może przyczynić się do utrzymania wysokiego poziomu wzrostu gospodarczego, czemu może sprzyjać wprowadzenie w życie kilku najważniejszych postulatów OECD (również tych o charakterze deregulacyjnym), co według wyliczeń OECD może spowodować wzrost PKB o 14% w perspektywie 10-letnich kompleksowych działań w zakresie reformy regulacji.¹⁾ Według źródeł Komisji Europejskiej istotną barierą wzrostu gospodarczego w Polsce jest szeroko zakrojona biurokracja²⁾.

Projekt wprowadza uproszczenia w systemie podatkowym oraz przepisy zwiększające pewność działania przedsiębiorców dzięki jawności interpretacji wydawanych przez organy

---

¹⁾ OECD ECO Working Paper No. 835.

²⁾ Polska ma drugi najwyższy (za Cyprzem) w UE wskaźnik administracyjnych kosztów podatkowych oraz trzeci najwyższy (za Czechami i Bułgarią) wskaźnik długości czasu potrzebnego na wypełnianie wymogów podatkowych.

publiczne. Propozycje zmian dotyczą m.in. prawa podatkowego, zwłaszcza w odniesieniu do instytucji kosztów uzyskania przychodów oraz neutralności podatku VAT dla podatnika. W projekcie proponuje się także dalsze ograniczanie obowiązków informacyjnych, co zdecydowanie ułatwi kontakty przedsiębiorców z organami administracji. Jest to również wyraz zaufania państwa do przedsiębiorców. Zmniejszenie obciążeń w tym zakresie ograniczy koszty dopełniania procedur administracyjnych, a tym samym koszty wykonywania działalności gospodarczej w Polsce.

Projektowana regulacja wprowadza głównie rozwiązania upraszczające, zmiany porządkujące, doprecyzowujące lub zmieniające przepisy, tak by nie naruszały systemu rozwiązań już istniejących. Wnikliwa analiza przepisów i doświadczenie nabyte w ramach prac nad dwiema wcześniejszymi ustawami o charakterze deregulacyjnym potwierdzają, że tego rodzaju zmiany w przepisach, doprecyzowanie normy czy dopuszczenie większego zaufania organów wobec przedsiębiorców może znacząco poprawić warunki funkcjonowania przedsiębiorstw w gospodarce.

Projektowane zmiany dotyczą przede wszystkim:

- 1) ograniczenia zatorów płatniczych oraz poprawy płynności finansowej przedsiębiorców,
- 2) ograniczenia obowiązków informacyjnych,
- 3) sprawnej administracji.

Omówienie proponowanych zmian

1. Zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (art. 10 projektu)

- 1) ograniczenie zatorów płatniczych oraz poprawa płynności finansowej przedsiębiorców

W ramach obrotu gospodarczego powstają opóźnienia w regulowaniu zobowiązań między kontrahentami. Na tę sytuację nakładają się często skutki nieregulowania należności wynikających z rachunków i faktur dokumentujących poniesione wydatki, tworząc „zatory płatnicze”. Problem ten najbardziej jest odczuwalny przede wszystkim przez małych przedsiębiorców. Zjawisko to wpływa negatywnie na płynność finansową przedsiębiorców. Efektem braku płynności może być brak środków na regulowanie zobowiązań podatkowych, na czym z kolei traci budżet państwa i system ubezpieczeń społecznych oraz zdrowotnych. Negatywnym skutkiem zatorów płatniczych może

również być przesunięcie części działalności gospodarczej do szarej strefy. Jednym z instrumentów, które mogą przyczynić się do ograniczenia zjawiska zatorów płatniczych, są proponowane w projekcie niniejszej ustawy zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (art. 10 projektu), zwanej dalej „ustawą o VAT”, w zakresie kasowej metody rozliczeń. W art. 10 w pkt 1 projektu przewidziano zmiany w zakresie metody kasowej, uregulowanej w art. 21 ustawy o VAT. W obecnym stanie prawnym możliwość odprowadzenia podatku VAT dopiero w momencie, gdy kontrahent zapłaci za towar lub usługę, jest dopuszczalna dla tzw. małych podatników. Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o VAT w przypadku małych podatników, którzy wybrali rozliczanie podatku VAT metodą kasową, obowiązek podatkowy powstaje z dniem uregulowania całości lub części należności, nie później jednak niż 90. dnia, licząc od dnia wydania towaru lub wykonania usługi. Obecnie zatem, mimo że mały podatnik rozlicza VAT metodą kasową, brak płatności za dostarczony towar lub wykonaną usługę nie eliminuje obowiązku zapłaty podatku VAT należnego z tytułu wystawionej faktury, mimo braku zapłaty tej należności. Ograniczenie czasowe przewidziane w obecnym brzmieniu art. 21 ust. 1 ustawy o VAT może być uciążliwe dla najmniejszych przedsiębiorców, którzy zazwyczaj nie mają możliwości skorzystania z finansowania zewnętrznego dla utrzymania płynności finansowej. Dlatego konieczność zapłaty podatku 90. dnia od sprzedaży niezależnie od tego, czy mały podatnik otrzymał zapłatę, czy też nie, może wpływać na ich płynność finansową. W związku z tym zasadne jest zniesienie 90-dniowego terminu w odniesieniu do małego podatnika rozliczającego się metodą kasową, w przypadku gdy jego kontrahentem jest podatnik VAT czynny (projektowany art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT). Natomiast w przypadku małego podatnika rozliczającego się metodą kasową, którego kontrahentem jest podmiot inny niż podatnik VAT czynny, termin 90-dniowy wynikający z ww. przepisu zostanie wydłużony do 180 dni (projektowany art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT). Pozostawienie (ale w znacząco wydłużonym terminie) „ogranicznika” czasowego jest uzasadnione potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa budżetu państwa, gdyż w przypadku kontrahentów innych niż podatnicy VAT czynni nie ma w systemie VAT bodźca (w postaci możliwości odliczenia podatku) do uregulowania należności. Brak obowiązku zapłaty podatku po stronie podatnika, w sytuacji dokonania sprzedaży na rzecz innego podatnika VAT czynnego, będzie skorelowany – jak jest obecnie – z prawem do odliczenia tego podatku przez odbiorcę faktury. W konsekwencji faktura, która nie zostanie uregulowana przez kontrahenta, nie będzie stanowiła dla niego podstawy do odliczenia z niej podatku naliczonego. Z uwagi

na powiązanie w projektowanym art. 21 ust. 1 ustawy o VAT obowiązku podatkowego u małego podatnika wyłącznie z dokonywanymi przez niego dostawami towarów i świadczonymi przez niego usługami (obecnie obowiązek ten jest skorelowany ze wszystkimi czynnościami dokonywanymi przez małego podatnika, co czyni całą regulację w pewnym stopniu nieczytelną i nie ma bezpośredniego uzasadnienia w dyrektywie 2006/112/WE) istnieje potrzeba zmodyfikowania obecnego brzmienia ust. 6 w art. 21. Zgodnie z proponowanym brzmieniem tego przepisu kasowa metoda rozliczania nie będzie miała zastosowania – tak jak obecnie – do niżej wymienionych przypadków:

- a) dostawy towarów za pośrednictwem automatów,
- b) świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą żetonów, kart telefonicznych i innych jednostek uprawniających do korzystania z tych usług w systemie przedpłaconym,
- c) otrzymania dotacji, subwencji oraz innych dopłat o podobnym charakterze,
- d) wewnątrzspółnotowej dostawy towarów oraz przemieszczeń towarów do magazynów konsygnacyjnych.

We wszystkich ww. przypadkach, wyłączonych z kasowego rozliczania, obowiązek będzie powstawał na zasadach ogólnych. Powyższa zmiana nie modyfikuje w żaden sposób obecnie obowiązującej zasady rozliczania przez małego podatnika wewnątrzspółnotowego nabycia i importu towarów, dostawy, dla której podatnikiem jest nabywca, oraz importu usług. W tych przypadkach obowiązek podatkowy będzie powstawał również na zasadach ogólnych. Przy okazji zaprojektowanych zmian merytorycznych zaproponowano zmiany porządkowe w ust. 2 art. 21. W ust. 2 zaproponowano, aby metoda kasowa objęła tylko czynności wykonane w okresie jej stosowania. Metoda ta nie miałaby zatem zastosowania do wszystkich czynności wykonanych przed tym okresem, co jest logiczne i spójne, zwłaszcza z obowiązkami nabywcy towarów i usług od małego podatnika stosującego metodę kasową związanymi z odliczaniem podatku. W konsekwencji wprowadzonych modyfikacji zasadne jest uchylenie, jako zbędnego, ust. 5 w art. 21. Zaprojektowana zmiana porządkowa w tym przepisie zapewni, w ocenie projektodawcy, lepszą czytelność przepisu w przypadku rozpoczęcia rozliczania podatku metodą kasową oraz jego zakończenia, bez wprowadzania merytorycznej zmiany w jego treści. Nadal bowiem, jak obecnie, kasowa metoda rozliczeń dotyczyć będzie wyłącznie czynności, które zostały wykonane w okresie, w którym podatnik stosuje metodę kasową.

Z uwagi na zmianę zasad rozpoznawania obowiązku podatkowego u małego podatnika uzasadnione jest również stosowne zmodyfikowanie zasad dokonywanych przez niego odliczeń podatku naliczonego. Nowe brzmienie ust. 16 w art. 86 zakłada możliwość odliczenia podatku naliczonego od dokonywanych przez niego zakupów towarów i usług w rozliczeniu za kwartał, w którym uregulowali całą należność wynikającą z faktury (w tym zakresie nie dokonano zmian w stosunku do stanu obecnego). Korzystną dla przedsiębiorców zmianą w stosunku do stanu obecnego jest umożliwienie odliczenia podatku naliczonego z faktury w części zapłaconej. Ponadto podatek naliczony wynikający z dokumentu celnego będzie odliczany na zasadach ogólnych, tj. w okresie rozliczeniowym, w którym podatnik otrzymał taki dokument. Zmiany w art. 86 ust. 17 mają charakter redakcyjny – nadal więc, tak jak obecnie, ograniczenia wynikające z art. 86 ust. 16 nie będą miały zastosowania do kwoty podatku naliczonego, wynikającej z faktur otrzymanych przed okresem, od którego podatnik rozlicza się metodą kasową. Przepis art. 86 ust. 18 reguluje zasady odliczania podatku naliczonego w sytuacji utraty przez podatnika możliwości korzystania z metody kasowej lub rezygnacji z niej. Wprowadzone modyfikacje w brzmieniu tego przepisu związane są z wprowadzeniem odliczania dla małych podatników od dokumentów celnych na zasadach ogólnych oraz uzupełnieniem tego przepisu o możliwość odliczania podatku z faktur w części zapłaconych.

Zmiana zasad powstawania obowiązku podatkowego w przypadku czynności dokonywanych przez małych podatników wymaga wprowadzenia regulacji przejściowych. Zgodnie zatem z art. 20 projektu czynności dokonane przed dniem 1 stycznia 2013 r. mali podatnicy będą rozliczać na dotychczasowych zasadach. Nowe zasady będą więc obowiązywać małych podatników dopiero w stosunku do czynności dokonywanych od tego dnia (ust. 1). W związku ze zmianą zasad odliczania podatku naliczonego wynikającego z dokumentów celnych (od dnia 1 stycznia 2013 r. odliczanie według zasad ogólnych) dokumenty celne otrzymane przez małego podatnika do końca 2012 r. będą odliczane na „starych” zasadach (ust. 2). Wszystkie zawiadomienia o wyborze metody kasowej, złożone przed dniem 1 stycznia 2013 r., zachowają swoją moc dla celów stosowania „nowej” metody kasowej (ust. 3), przy czym, jeżeli podatnik nie chce korzystać z rozliczania kasowego według nowych zasad, może z tej metody zrezygnować od dnia 1 stycznia 2013 r., pod warunkiem że zawiadomi o tej decyzji naczelnika urzędu skarbowego do dnia 15 stycznia 2013 r. (ust. 4). Podatnicy, którzy dotychczas nie korzystali z kasowej metody rozliczeń, a chcą ją wybrać od

dnia 1 stycznia 2013 r. – z uwagi na korzystne w niej regulacje – muszą zawiadomić o tym zamiarze naczelnika urzędu skarbowego również do dnia 15 stycznia 2013 r. (ust. 5).

- 2) ułatwienia w skorzystaniu z ulgi na złe długi w zakresie VAT (art. 10 pkt 3 i 4 projektu)

W obecnym stanie prawnym podatnik, który rozliczył podatek VAT od należności, której faktycznie nie otrzymał, może dokonać odpowiedniej korekty po upływie 180 dni od terminu płatności i przy spełnieniu szeregu dodatkowych warunków. Celem upowszechnienia możliwości skorzystania przez wierzyciela, który nie otrzymał swojej należności, z tzw. ulgi na złe długi, proponuje się skrócenie terminu na dokonanie korekty oraz wprowadzenie szeregu odbiurokratyzujących zmian, umożliwiających dodatkowo skorzystanie z tej instytucji niejako w sposób „automatyczny”. Zmiany zaproponowane w ust. 1 i 1a w art. 89a ustawy o VAT pozwolą na zmniejszenie podstawy opodatkowania oraz związanego z nią podatku należnego z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku niezapłaconych wierzytelności (które nie zostały także zbyte), od których terminu płatności upłynęło 150 dni. Jeżeli wierzytelność nie zostanie zapłacona w części, uprawnienie do skorygowania będzie przysługiwało wierzycielowi w części niezapłaconej. Należy podkreślić, że zaproponowany termin 150 dni będzie w kolejnych latach skracany, jeżeli tylko analiza funkcjonowania tego systemu wykaże, że skala korekt nie spowoduje dysfunkcji pracy urzędów skarbowych, tzn. dalsze skrócenie tego terminu nie objęłoby więcej niż 20% przeterminowanych faktur oraz liczba faktur objętych korektą nie przekroczyłaby 10 mln. Z uwagi na zmodyfikowanie ww. ustępów zasadne stało się usunięcie z obecnego ust. 2 art. 89a ustawy o VAT, jako zbędnych, dwóch warunków dokonania korekty:

- a) obowiązku uprzedniego wykazania niezapłaconych wierzytelności w deklaracji jako obrotu opodatkowanego wraz z podatkiem należnym (dotychczasowy pkt 2) – warunek ten i tak wynika z ogólnych zasad, gdyż można skorygować podstawę opodatkowania i podatek należny, jeżeli były one w ogóle ujawnione, oraz
- b) niezbycia wierzytelności (dotychczasowy pkt 4).

Równocześnie celem zabezpieczenia interesów budżetu państwa konieczne jest wprowadzenie dodatkowego warunku dokonania korekty. Mianowicie na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji podatkowej, w której ma być dokonana korekta, dłużnik nie może pozostawać w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie

likwidacji. Spełnienie tego warunku nie będzie szczególnie utrudnione z uwagi na możliwość natychmiastowego zweryfikowania tych warunków w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEiIDG) lub Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) udostępnionych w Internecie w trybie online. Ponadto celem zlikwidowania zbędnego formalizmu związanego z zastosowaniem ulgi na złe długi proponuje się rezygnację z dotychczasowego warunku zawiadamiania dłużnika o zamiarze skorygowania podatku należnego (uchylenie pkt 6 w art. 89a ust. 2) oraz o dokonaniu takiej korekty, jak również zawiadomieniu o tym fakcie organu podatkowego (uchylenie ust. 6 w art. 89a). W konsekwencji dla skorzystania z ulgi na złe długi nie będzie konieczne uzyskanie potwierdzenia odbioru przez dłużnika ww. zawiadomień.

Zgodnie z projektowanym ust. 3 w art. 89a ustawy o VAT korekta podstawy opodatkowania oraz kwoty podatku należnego może nastąpić, począwszy od okresu, w którym nieściągalność wierzytelności uznaje się za uprawdopodobnioną, tj. od okresu, w którym upłynął 150. dzień od dnia upływu terminu płatności tej wierzytelności, pod warunkiem jednakże, że do dnia złożenia deklaracji z tą korektą płatność nadal nie została dokonana. Podkreślenia wymaga, że podatnik (wierzyciel) nie ma obowiązku tylko prawo do dokonania takiej korekty i może je zrealizować w terminie późniejszym niż wyżej wymieniony. Zasada natomiast dokonania powrotnej korekty w przypadku uregulowania przez kontrahenta należności pozostała bez zmian, jednakże przepis art. 89a ust. 4 został odpowiednio zmodyfikowany celem dostosowania jego brzmienia do projektowanej systematyki instytucji. Wierzyciel nadal, tak jak obecnie, będzie miał obowiązek zawiadomić właściwy dla siebie urząd skarbowy o dokonanej korekcie wraz ze wskazaniem jej kwoty oraz danych dłużnika (art. 89a ust. 5 ustawy o VAT). Informacja ta będzie składana równocześnie z deklaracją podatkową, w której dokonuje się korekty. Organ podatkowy zostanie w ten sposób poinformowany o podatniku-dłużniku, który nie wywiązał się ze swojego zobowiązania, tracąc tym samym uprawnienie do obniżenia podatku należnego o wskazaną w zawiadomieniu kwotę podatku naliczonego. Celem usprawnienia obsługi weryfikacji przez organy podatkowe realizacji obowiązków nałożonych w takich przypadkach na dłużników zaproponowano obowiązkową delegację ustawową do wydania przez Ministra Finansów urzędowego wzoru takiego zawiadomienia (art. 89a ust. 8 ustawy o VAT).

W przypadku nieuregulowania przez dłużnika całości (lub części) należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług proponuje się nałożenie na niego obowiązku skorygowania całości (lub części) uprzednio odliczonego

z tego tytułu podatku naliczonego (art. 89b ust. 1 i 2 ustawy o VAT). W odróżnieniu od stanu obecnego projektowane przepisy zobowiązują dłużnika do dokonania korekty niezależnie od faktu, czy jego wierzyciel skorzystał z możliwości obniżenia podstawy opodatkowania i kwoty podatku należnego, czy też nie. Ponadto – inaczej niż obecnie – korekta powinna być dokonana w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 150 dzień od dnia upływu terminu płatności danej faktury. Dłużnik nie będzie zobowiązany do dokonania korekty tylko wówczas, gdy ureguluje należność najpóźniej w ostatnim dniu tego okresu rozliczeniowego (art. 89b ust. 1a). Nie ulegnie natomiast zmianie, unormowana w art. 89b ust. 4 ustawy o VAT, możliwość powrotnego dokonania korekty (w całości lub w części) – zwiększenia podatku naliczonego – w sytuacji uregulowania przez dłużnika należności (całości lub jej części).

W związku z nałożeniem na dłużnika obowiązku korygowania uprzednio odliczonego podatku naliczonego w okresie, w którym nieściągalność danej wierzytelności została uznana za uprawdopodobnioną (tj. na bieżąco, bez konieczności „cofania” się do okresu rozliczeniowego, w którym ją pierwotnie odliczono), oraz likwidacją obowiązku zawiadamiania dłużnika przez wierzyciela o dokonaniu korekty, zasadne jest uchylenie ust. 3 i 5 w art. 89b ustawy o VAT. Celem zmobilizowania dłużników do regulowania swoich zobowiązań oraz zabezpieczenia interesów budżetu państwa proponuje się nakładanie na dłużnika przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej sankcji (dodatkowego zobowiązania podatkowego) w sytuacji naruszenia przez niego obowiązku dokonania korekty podatku naliczonego (art. 89b ust. 6 ustawy o VAT). Sankcja ta, w wysokości 30% kwoty podatku naliczonego podlegającego korekcie, nie będzie nakładana jedynie w przypadku osób fizycznych, które będą podlegać odpowiedzialności karnej na gruncie Kodeksu karnego skarbowego. Taka regulacja uwzględni orzecznictwo TK w zakresie dodatkowego zobowiązania podatkowego w VAT.

Z uwagi na znaczne opóźnienia w regulowaniu należności możliwe będą sytuacje, w których ich uregulowanie będzie miało miejsce już po zmianie statusu podatników, tj. z podatników VAT czynnych na podatników VAT zwolnionych. W takim przypadku zasadne jest dokonanie stosownej zmiany art. 99 ust. 7 ustawy o VAT (art. 10 pkt 5 projektu), zgodnie z którą podatnicy zwolnieni z podatku VAT po otrzymaniu lub uregulowaniu należności będą odpowiednio obowiązani lub uprawnieni do dokonania korekty podatku w złożonej, wyłącznie na tę okoliczność, deklaracji podatkowej. Regulacje przejściowe są również niezbędne w stosunku do instytucji ulgi na złe długi. Przepis art. 21 projektu

przewiduje stosowanie dotychczasowych zasad korygowania do wierzytelności, które powstały do końca roku 2012 r., z wyjątkiem sytuacji, gdy ich nieściągalność została uprawdopodobniona zgodnie z nowym brzmieniem art. 89a ust. 1a już w 2013 r. (tj. w tym roku upłynął 150. dzień od dnia upływu terminu ich płatności).

2. Zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 3 i 4 projektu)

1) regulacje w podatkach dochodowych zmierzające do likwidacji zatorów płatniczych

Propozycja zmian polega na wprowadzeniu do ustaw o podatkach dochodowych rozwiązań, na podstawie których podatnik będący dłużnikiem obowiązany będzie do dokonania korekty kosztów uzyskania przychodów w przypadku nieuregulowania kwoty wynikającej z faktury (innego dokumentu) w ciągu 30 dni od upływu terminu płatności ustalonego przez strony.

Proponuje się dodanie art. 24d w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 15b w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, stanowiących, iż w przypadku braku zapłaty kwoty wynikającej z faktury (rachunku), umowy albo innego dokumentu, przed upływem 30 dni od upływu terminu płatności, podatnicy byłiby zobowiązani do dokonania korekty kosztów uzyskania przychodów.

Wprowadzenie takiej regulacji nie oznacza odstąpienia od stosowania zasady memoriałowej, gdyż generalnie w dalszym ciągu podatnicy będą ją stosować do kwalifikowania ponoszonych kosztów do kosztów uzyskania przychodów. Natomiast w sytuacji, gdy nie dokonają zapłaty w odpowiednim terminie, wówczas będą zobowiązani do dokonania stosownej korekty kosztów.

W celu uniknięcia sytuacji, gdy podatnik będzie wykorzystywał swoją dominującą pozycję wobec dostawcy usług lub towarów przez narzucanie długich terminów płatności, proponuje się rozwiązanie polegające na wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów kwot nieopłaconych w terminie 90 dni od dnia zaliczenia ich do kosztów uzyskania przychodów.

Zgodnie z propozycją korekta kosztów byłaby dokonywana „na bieżąco”, a więc w miesiącu, w którym upłyną wskazane w ustawie podatkowej terminy.

Proponowane rozwiązania będą miały odpowiednie zastosowanie do odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Tym

samym z kosztów uzyskania przychodów będą wyłączone odpisy amortyzacyjne, w tej części, która odpowiada nieuregulowanym płatnościom składającym się na wartość początkową.

W przypadku kiedy termin ten upływa w kolejnych miesiącach i odnosi się do całości zobowiązania, podatnik będzie miał prawo do uwzględnienia w kosztach odpisów amortyzacyjnych pod warunkiem uregulowania zobowiązania we wskazanych terminach.

Proponowane rozwiązania uwzględniają również sytuacje, w których podatnik wytwarza środek trwały, zaciągając zobowiązania z różnymi kontrahentami i terminami płatności (np. z tytułu zakupu materiałów, z tytułu robocizny). Wówczas na dzień rozpoczęcia amortyzacji środka trwałego może zdarzyć się sytuacja, w której uregulowane zostaną niektóre zobowiązania, a termin wymagalności pozostałych upłynie po terminie rozpoczęcia amortyzacji. Wówczas podatnik będzie miał prawo do uwzględnienia w kosztach w całości przysługujących odpisów amortyzacyjnych, jeżeli niewymagalne jeszcze zobowiązania zostaną uregulowane w terminie.

Zaproponowane regulacje obejmują także sytuację, w której podatnik nie ponosi kosztów uzyskania przychodów lub poniesione koszty są niższe od kwoty zmniejszenia; wówczas zwiększa on przychody o kwotę, o którą nie zostały zmniejszone koszty podatkowe.

Przepisy regulują także sytuację, w której kwota zobowiązania jest rozpoznawana w kosztach dopiero po upływie terminu ostatecznego uregulowania zobowiązania (np. dotyczy kosztów bezpośrednich). Wprowadza się zasadę, iż kwota ta nie może być zaliczona do kosztów uzyskania przychodów wcześniej niż w miesiącu jej uregulowania.

Zakłada się, iż projektowane przepisy będą miały zastosowanie nie tylko wtedy, gdy nie zostanie zapłacona cała kwota, ale także wówczas, gdy dojdzie do częściowego nieuregulowania zobowiązania. Podatnicy będą wówczas zobowiązani do proporcjonalnego wyłączenia z kosztów podatkowych odpowiedniej kwoty. Analogicznie podatnicy będą zobowiązani postąpić w przypadku „korekty” kosztów i następnie częściowego uregulowania należności wierzyciela. Podobna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku niezaliczenia kwot wynikających z faktury (innego dokumentu) do kosztów podatkowych (zarówno bezpośrednio, jak i przez odpisy amortyzacyjne).

Proponuje się, aby przepisy ustaw zmienianych w art. 3 oraz w art. 4, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, miały zastosowanie do kwot wynikających z faktur (rachunków) lub jeżeli nie istniał obowiązek wystawienia faktury (rachunku) z umów albo innych

dokumentów, zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów przed dniem wejścia w życie ustawy, których termin płatności upływa po dniu 31 grudnia 2012 r.

W przypadku podatników podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2013 r. i zakończy się po dniu 31 grudnia 2012 r., będą oni stosować do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w brzmieniu dotychczasowym. Jednocześnie w odniesieniu do takich podatników projektowane regulacje będą miały zastosowanie także do kwot, które zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym, o którym mowa w zdaniu poprzednim, i których termin płatności upływa po zakończeniu tego roku podatkowego.

2) zmiany w zakresie leasingu

Projekt ustawy zakłada dokonanie zmian w przepisach ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych dotyczących umów leasingu. Projektowane regulacje zmierzają do wprowadzenia ułatwień dla stron zawierających umowy leasingu oraz do rozszerzenia zakresu przedmiotowego takich umów.

Zaproponowane rozwiązania wprowadzają zmiany w następującym zakresie:

- a) skrócenia wymogu minimalnego czasu trwania umowy leasingu nieruchomości z 10 lat do 5 lat,
- b) umożliwienia objęcia umową leasingu prawa wieczystego użytkowania gruntów,
- c) umożliwienia zmiany stron umowy leasingu w trakcie trwania podstawowego okresu umowy leasingu,
- d) ustalenia wartości przedmiotu ponownego leasingu według jego wartości rynkowej.

Ad a.

W obowiązującym stanie prawnym jednym z wymogów dla uznania umowy za umowę leasingu operacyjnego jest to, aby umowa dotycząca podlegających amortyzacji nieruchomości była zawarta na okres co najmniej 10 lat. Przy czym na uwadze należy mieć to, iż w ramach umów leasingu, finansujący ponosi generalnie ryzyko związane z potencjalną niewypłacalnością korzystającego, a także z koniecznością zagospodarowania przedmiotu umowy. W obecnych warunkach rynkowych wymagany minimalny okres umowy leasingu nieruchomości jest zbyt długim okresem, co znacznie utrudnia po stronie finansującego oszacowanie długoterminowego ryzyka związanego z finansowaniem zakupu nieruchomości.

Z tego względu proponuje się skrócenie minimalnego czasu trwania umowy leasingu nieruchomości podlegających amortyzacji z obecnych 10 lat do 5 lat. Odpowiednie zmiany w tym zakresie zostały dokonane w art. 23b ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17b ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Ad b.

Obecne rozwiązania podatkowe dopuszczają, jako przedmiot umowy leasingu podlegające amortyzacji środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne, a także grunty (które nie podlegają amortyzacji). Przepisy ustaw o podatkach dochodowych wykluczają natomiast możliwość zawierania umów leasingu, których przedmiotem jest prawo wieczystego użytkowania gruntów. Regulacje takie powodują wiele komplikacji, szczególnie w sytuacji, gdy zawierana jest umowa dotycząca leasingu budynku (budowli) położonego na gruncie będącym przedmiotem prawa użytkowania wieczystego. Oznacza to bowiem, że strony zawierają między sobą dwie umowy – umowę leasingu dotyczącą budynku (budowli) oraz umowę dzierżawy prawa wieczystego użytkowania. Konieczność zawierania dwóch odrębnych umów nie znajduje racjonalnego uzasadnienia. Szczególnie, że w świetle prawa cywilnego w granicach, określonych przez [ustawy](#) i zasady współżycia społecznego oraz przez umowę o oddanie gruntu Skarbu Państwa lub gruntu należącego do jednostek samorządu terytorialnego bądź ich związków w użytkowanie wieczyste, użytkownik może korzystać z gruntu z wyłączeniem innych osób. W tych samych granicach użytkownik wieczysty może swoim prawem rozporządzać. Powyższe oznacza, że prawo użytkowania wieczystego może być przedmiotem obrotu, w tym także sprzedaży. Uznanie prawa użytkowania wieczystego za dopuszczalny przedmiot umowy leasingu oraz ustalenie, na gruncie ustaw o podatkach dochodowych, identycznych skutków jak w przypadku leasingu gruntu stanowiłoby znaczące ułatwienie we wzajemnych rozliczeniach między stronami umowy leasingu. Różnicowanie skutków umów leasingu zawartych w odniesieniu do nieruchomości będących przedmiotem prawa własności oraz prawa użytkowania wieczystego stanowi znaczne obciążenie dla użytkowników wieczystych. Zmiany mające na celu objęcie umowami leasingu prawa użytkowania wieczystego gruntów zostały wprowadzone w art. 23a pkt 1 i art. 23i ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w art. 17a pkt 1 i art. 17i ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Ad c.

W obowiązującym stanie prawnym brak jest jednoznacznych rozwiązań odnoszących się do zmiany strony umowy leasingu podczas trwania tej umowy. Ustawy o podatkach

dochodowych definiują jedynie podstawowy okres umowy leasingu jako czas oznaczony, na jaki została zawarta ta umowa, z wyłączeniem czasu, na który może być przedłużona lub skrócona. Taki przepis powoduje liczne wątpliwości interpretacyjne i spory między podatnikami a organami podatkowymi. W obrocie gospodarczym zmiana strony umowy leasingu jest spotykanym zjawiskiem, szczególnie w czasie spowolnienia gospodarczego, podczas którego przedsiębiorcy nie zawsze radzą sobie z trudnościami w prowadzeniu działalności. Ze zmianą stron umowy leasingu możemy mieć więc do czynienia w przypadku trudności finansowych po stronie korzystającego czy też zmianą profilu prowadzonej przez niego działalności. Do zmiany może dojść także po stronie finansującego, np. w przypadku sprzedaży przez niego przedmiotu umowy innemu podmiotowi, który będzie występował jako „nowy” finansujący. W przypadku zmiany strony umowy dokonanej w trakcie trwania podstawowego okresu umowy, jeżeli nie dochodzi do zmiany innych postanowień umowy, a jedynie zmiany strony i wstąpienia jej w prawa i obowiązki dotychczasowego korzystającego lub finansującego, zasady podatkowego rozliczania takiej umowy powinny odbywać się tak, jakby się nic nie zmieniło. Jeżeli bowiem dochodzi do przeniesienia praw i obowiązków na inny podmiot, nie dochodzi do przerwania biegu samej umowy leasingu, a jedynie do zastąpienia jednej strony tej umowy przez inny podmiot. Uregulowanie sytuacji zmiany stron umowy leasingu, w przypadku gdy nie są dokonywane inne zmiany tej umowy, np. dotyczące długości czasu trwania tej umowy czy wartości opłat leasingowych, i określenie, że taka zmiana podmiotu nie ma wpływu na dotychczasową umowę, ułatwi przedsiębiorcom prowadzenie działalności przez możliwość „rezygnacji” z kontynuowania umowy leasingu. Przy czym gdyby oprócz zmiany strony umowy nastąpiły jeszcze inne zmiany, wówczas umowa taka powinna być oceniana – dla celów podatkowych – jako nowa umowa. Zmiana przepisów w omawianym zakresie została dokonana w art. 23a pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w art. 17a pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Ad d.

W obrocie gospodarczym spotykanym zjawiskiem jest zawieranie przez finansującego kolejnej umowy dotyczącej przedmiotu leasingu, który był już wcześniej leasingowany. Przy czym należy mieć na uwadze, iż jednym z elementów umowy leasingu jest to, iż suma ustalonych przez strony opłat musi odpowiadać co najmniej wartości początkowej środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej. Zawierając zatem kolejną umowę leasingu,

strony muszą ustalić sumę opłat w odniesieniu do „historycznej” wartości początkowej, co w praktyce oznacza, że nie jest możliwe spełnienie tego warunku przy ponownym leasingu.

W celu umożliwienia zawierania umów leasingu w odniesieniu do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, które były już przedmiotem leasingu, proponuje się wprowadzenie regulacji określającej, że w przypadku ponownego leasingu suma ustalonych przez strony opłat musi odpowiadać co najmniej wartości rynkowej przedmiotu umowy. Odpowiednie zmiany zostały wprowadzone w art. 23b ust. 1 pkt 3 i art. 23f ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w art. 17b ust. 1 pkt 3 i art. 17f ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Wprowadzenie możliwości ponownego leasingu i ustalenie wartości przedmiotu takiej umowy według jego wartości rynkowej wymaga wprowadzenia także pewnych zmian w zakresie opodatkowania leasingu finansowego. Obowiązujące przepisy podatkowe określają bowiem, że po stronie finansującego i korzystającego nie powstaje odpowiednio przychód i koszt podatkowy w zakresie, w jakim ponoszone opłaty leasingowe dotyczą wartości początkowej rzeczy. Opłaty leasingowe w części stanowią spłatę tej wartości i tylko w takim zakresie nie powodują po stronie finansującego powstania przychodu. Odnoszą się bowiem do poniesionego przez finansującego wydatku na nabycie lub wytworzenie przedmiotu umowy leasingu, który to wydatek nie podlega u niego „podatkowemu” rozliczeniu przez odpisy amortyzacyjne (tym samym ta część opłaty leasingowej, która odpowiada wydatkom na nabycie lub wytworzenie, nie stanowi przychodu). W przypadku ponownego leasingu możemy mieć do czynienia z sytuacją, że ustalone przez strony opłaty leasingowe – w części stanowiącej spłatę wartości początkowej – de facto przewyższają tę wartość. W takim przypadku nie ma uzasadnienia, aby finansujący nie zaliczał do przychodu nadwyżki ponad poniesiony wydatek na nabycie (wytworzenie) przedmiotu umowy leasingu, gdyż już otrzymał zwrot tego wydatku. Jeżeli zatem w przypadku ponownego leasingu strony ustalą wartość przedmiotu umowy w wysokości jego wartości rynkowej – i suma opłat będzie co najmniej równa tej kwocie, a we wcześniejszej umowie finansujący otrzymał już spłatę, np. całej wartości początkowej środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, to wartość raty leasingowej wynikającej z bieżącej umowy będzie stanowić dla finansującego przychód podatkowy w pełnej wysokości. Proponuje się więc wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą w leasingu finansowym do przychodów finansującego zaliczać się będzie opłaty leasingowe otrzymane we wszystkich umowach leasingu dotyczących tego samego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, w części przewyższającej spłatę

wartości początkowej określonej dla celów amortyzacji. W celu realizacji powyższej zasady proponuje się wprowadzić nowy ust. 3 w art. 23f ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w art. 17f ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Pozostałe zmiany wprowadzane projektowaną ustawą, tj. zmiana art. 23a pkt 5 i art. 23f ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 17a pkt 5 i art. 17f ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, są konsekwencją wprowadzenia regulacji związanych z ponownym leasingiem. Proponuje się, aby projektowane zmiany miały zastosowanie do umów zawartych od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. od dnia 1 stycznia 2013 r.

3. Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (art. 5 projektu)

Zmiana zaproponowana w art. 5 pkt 1 projektu polega na zniesieniu uznaniowości administracyjnej organów podatkowych dotyczącej możliwości ograniczenia poboru zaliczek na podatek przez modyfikację art. 22 § 2a ustawy – Ordynacja podatkowa (wyrazy „może ograniczać” zastąpiono wyrazem „ogranicza”). Racjonalizacja postępowania podatkowego wymaga odejścia od możliwości wydawania przez organy podatkowe decyzji w ramach uznania administracyjnego. Konieczne jest zatem wprowadzenie takich zmian w przepisach prawa podatkowego, aby decyzja kierowana do podatnika nie zależała od dobrej lub złej woli urzędnika. Obowiązująca aktualnie konstrukcja art. 22 § 2a ustawy – Ordynacja podatkowa dotycząca ograniczenia wysokości zaliczek, gdy podatnik uprawdopodobni, że zaliczki byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do przewidywanego podatku, jest oparta na uznaniu administracyjnym, co nie sprzyja przejrzystości podejmowanych decyzji. W praktyce wielu przedsiębiorców nie korzysta w ogóle z możliwości wystąpienia z wnioskiem o ograniczenie wysokości zaliczek, ponieważ z doświadczenia wie, że organ podatkowy może odmówić, w sposób dowolny, pozytywnego rozpatrzenia wniosku. Zniesienie uznaniowości administracyjnej w tym zakresie umożliwiłoby wykorzystanie w większym stopniu instrumentu ograniczenia poboru zaliczek na podatek, co przełożyłoby się korzystnie na warunki funkcjonowania przedsiębiorstw korzystających z tej możliwości.

W art. 5 w pkt 2 projektu prowadzono sukcesję podatkową przy przekształcaniu osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową.

Od dnia 1 lipca 2011 r. przedsiębiorca będący osobą fizyczną może dokonać przekształcenia i rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej w formie jednoosobowej spółki kapitałowej – spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wprowadzona została sukcesja cywilnoprawna. Brak jednak wciąż przepisów, które umożliwiłyby sukcesję

podatkową takiej czynności. W związku z tym niezbędne jest dokonanie zmian w prawie podatkowym skutkujących sukcesją podatkową w przypadku przekształcania przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w spółkę kapitałową. W tym celu należy dokonać odpowiednich zmian w Ordynacji podatkowej oraz w Kodeksie spółek handlowych. Sukcesja podatkowa obejmowałaby te prawa przekształcanej osoby fizycznej, które są związane z wykonywaną działalnością gospodarczą. Wprowadzeniu do Ordynacji podatkowej przepisów o sukcesji podatkowej związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą towarzyszyłoby wykreślenie zdania drugiego w art. 584² § 2 Kodeksu handlowego, gdzie z zakresu sukcesji wyłączono ulgi podatkowe przewidziane w przepisach prawa podatkowego (art. 8 pkt 1 projektu). W art. 5 w pkt 4 projektu zniesiono możliwość dokonywania wymiaru uzupełniającego przy zwrocie sprawy organowi pierwszej instancji w toku postępowania odwoławczego przez uchylenie art. 230 ustawy – Ordynacja podatkowa. Zakaz reformationis in peius należy do fundamentalnych zasad prawa procesowego i stanowi gwarancję ochrony interesów strony, której sytuacja prawna, w przypadku skorzystania z przysługujących jej środków odwoławczych, nie ulegnie pogorszeniu. Przełamanie tej zasady na gruncie postępowania podatkowego powoduje, że strona odwołująca się nie ma gwarancji utrzymania dotychczasowej sytuacji prawnej ustalonej zaskarżoną decyzją. Nie ma podstaw, aby utrzymywać stan prawny, który pozwala organom podatkowym naprawiać wszelkie błędy popełnione przy wymiarze podatków przez organ podatkowy pierwszej instancji tylko dlatego, że podatnik złożył odwołanie od decyzji określającej lub ustalającej zobowiązanie podatkowe. Zgodnie zaś ze stanem obecnym (art. 230 Ordynacji podatkowej) organ odwoławczy może zwrócić sprawę organowi pierwszej instancji w celu dokonania wymiaru uzupełniającego, jeżeli zobowiązanie podatkowe zostało ustalone lub określone w wysokości niższej albo kwota zwrotu podatku została określona w wysokości wyższej niż to wynika z przepisów prawa podatkowego albo określono stratę w wysokości wyższej od poniesionej. Postanowienie w tej sprawie organ odwoławczy doręcza również stronie, ale nie przysługuje od niego zażalenie. Oznacza to, że strona odwołująca się będzie mogła zaskarżyć to postanowienie dopiero po odwołaniu od decyzji, jaką wyda organ pierwszej instancji. Nowa decyzja wydawana jest zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym w dniu powstania obowiązku podatkowego. Złożenie odwołania od decyzji podatkowej może mieć zatem negatywne skutki dla skarżącego, mimo iż błąd mógł być niezamierzony i wynikać np. z błędnego zakwalifikowania wydatku do kosztów uzyskania przychodu. Dokonanie wymiaru uzupełniającego (na niekorzyść skarżącego) jest możliwe również wtedy, gdy podatnik złoży odwołanie, i takiej właśnie sytuacji powinna zapobiec proponowana zmiana.

Uchylenie art. 230 Ordynacji podatkowej nie pozbawi organu odwoławczego możliwości naprawienia rażących naruszeń prawa przez organ podatkowy pierwszej instancji. Przepis art. 230 Ordynacji podatkowej jest wyjątkiem od ogólnej zasady wyrażonej w art. 234, zgodnie z którą organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub interes publiczny. W związku z tym uchylenie art. 230 Ordynacji podatkowej nie uniemożliwi modyfikacji decyzji wymiarowych przez organ odwoławczy, jeżeli zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub interes publiczny.

4. Zmiany w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (art. 2, art. 6 i art. 11 projektu)

Zmiany zaproponowane w art. 6 i art. 11 projektu mają na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących szczegółowego określenia zakresu przedmiotowego interpretacji wydawanych przez odpowiednie organy na podstawie prawa ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, z wyraźnym rozdzieleniem kompetencji między ZUS i NFZ. Przepisy, które obecnie obowiązują nie wskazują w sposób wyraźny, który organ i w jakim zakresie powinien wydawać interpretacje dotyczące prawa ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych. Konieczne jest doprecyzowanie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych oraz przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, które jednoznacznie wskażą obszar uprawnień organów do dokonywania interpretacji z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Brak jednoznacznych przepisów w tym zakresie powoduje, że w efekcie urzędy odsyłają nierozpatrzone wnioski jako niewłaściwe w sprawie lub zwracają wnioski przedsiębiorcy jako niespełniające przesłanek odnośnie do wydania pisemnej interpretacji. Dodatkowo w art. 2, art. 6 i art. 11 projektu w zmienianych tymi przepisami ustawach dodano regulację zapewniającą publikację interpretacji indywidualnych wydawanych na podstawie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przez ZUS, NFZ oraz KRUS. Publikowanie interpretacji przyczyni się do postulowanego przez środowisko przedsiębiorców upowszechnienia informacji o praktyce stosowania prawa z zakresu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w sytuacjach rodzących wątpliwości przedsiębiorców, a w dalszej perspektywie do ułatwienia im wykonywania ciążących na nich obowiązków. Obecny

obowiązek publikowania interpretacji w sprawach podatkowych wynika z art. 14i § 3 Ordynacji podatkowej. Proponuje się rozszerzyć obowiązek publikowania interpretacji o najistotniejsze obszary z punktu widzenia potrzeb przedsiębiorców, tj. wydawanych w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne przez ZUS, NFZ oraz KRUS. W przepisach przejściowych zawarto natomiast regulację, aby do spraw wszczętych na podstawie art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i niezakończonych wydaniem interpretacji indywidualnej do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy miały zastosowanie nowe przepisy w zakresie obowiązku publikacyjnego (art. 24 projektu).

5. Zmiany w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (art. 7 projektu)

Zmiana wprowadzona w art. 7 w pkt 1 projektu jest konsekwencją dodania art. 93a § 4 w ustawie – Ordynacja podatkowa (art. 5 pkt 2 projektu).

W art. 7 pkt 2 projektu uregulowano sposób sporządzania sprawozdania finansowego przy przekształceniu osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową niezobowiązanych do prowadzenia ksiąg rachunkowych. W odniesieniu do przypadków, w których przekształceniu w spółkę kapitałową podlega przedsiębiorca jednoosobowy, który – zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy o rachunkowości – nie jest zobowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych, wprowadzono rozwiązanie analogiczne do przewidzianego w art. 10¹ ksh, mającego zastosowanie do spółek osobowych.

Stosownie do art. 584⁵ pkt 1 ksh przekształcenie przedsiębiorcy w spółkę kapitałową odbywa się w oparciu o plan przekształcenia, którego obligatoryjnym elementem jest sprawozdanie finansowe. Sprawozdanie finansowe sporządza się na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych, ewentualnie inny dzień bilansowy, stosując odpowiednio zasady wyceny aktywów i pasywów oraz ustalenia wyniku finansowego na podstawie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. W przypadku przedsiębiorców – osób fizycznych, którzy nie mają obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych, brak jest precyzyjnego określenia, które pozwoliłoby – jak to się dzieje w przypadku spółek osobowych na podstawie art. 10¹ ksh – na sporządzanie przez nich sprawozdania finansowego w oparciu o podsumowanie zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów oraz innych ewidencji prowadzonych dla celów podatkowych, spis z natury, a także inne dokumenty. Kwestia ta powinna być wyraźnie uregulowana w przepisach – nie ma bowiem uzasadnienia dla odmiennego traktowania znajdujących się w takiej samej sytuacji przedsiębiorców – osób fizycznych i przedsiębiorców działających w postaci spółek osobowych, tym bardziej że w ramach przepisów ustawy

o rachunkowości ustawodawca wymienia wskazane podmioty w jednej grupie i przewiduje wobec nich takie same regulacje (art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy o rachunkowości).

6. Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (art. 8 projektu)

Zmiany zaproponowane w art. 8 projektu dotyczą ograniczenia obowiązku przekazywania wykazu informacji składanych przez podmioty korzystające ze środowiska tylko do marszałka województwa, jeden raz w roku w terminie do dnia 31 marca roku następującego po upływie roku sprawozdawczego. Marszałek województwa będzie przekazywał wykaz do pozostałych podmiotów w ramach zadań własnych. Wykaz zawiera informacje i dane, które służą do ustalenia wysokości opłaty za korzystanie ze środowiska oraz jej wysokość. Złożenie wykazu i uiszczenie ewentualnej opłaty jest ze sobą ściśle powiązane i następuje w tym samym terminie. W związku z powyższym, redukując półroczny obowiązek składania wykazu i jednocześnie półroczny obowiązek uiszczania należnej opłaty, należy podwyższyć kwotę zwalniającą z wnoszenia opłaty. Obecnie nie wnosi się opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska, których półroczna wysokość nie przekracza 400 zł. Zakładając aktualizowanie wykazu jeden raz w roku, w celu niepogorszenia sytuacji podmiotów korzystających ze środowiska, należy ustalić wysokość zwalniającą jako dwukrotność opłaty zwalniającej obecnie. W obecnym stanie prawnym wykaz jest przekazywany do trzech instytucji: marszałka województwa, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz wójta, burmistrza lub prezydenta miasta (w zakresie opłat za miejsce składowania odpadów). Celowe jest uproszczenie realizacji obowiązku informacyjnego wynikającego z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. W celu redukcji obciążeń administracyjnych nałożonych na przedsiębiorców uzasadnione jest zniesienie obowiązku przekazywania wykazu do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Należy także zaznaczyć, iż ze względu na nowelizację ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, która wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2017 r., konieczne stanie się dostosowanie przyszłego brzmienia przepisów do niniejszej propozycji.

7. Zmiany w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (art. 15 projektu ustawy)

W pkt 1 i 11 projektu zniesiono obowiązek rejestracyjny i ewidencyjny dla podmiotów zużywających energię elektryczną wytwarzaną z generatorów o łącznej mocy 1 MW. Zgodnie z ustawą z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany dokonać zgłoszenia rejestracyjnego właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej wyprodukowanej z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, niedostarczanej do instalacji połączonych i współpracujących ze sobą, służących do przesyłania energii elektrycznej, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości. Proponowana zmiana ma na celu zniesienie obowiązku rejestracyjnego oraz obowiązku ewidencyjnego wobec podmiotów, które zużywają wytworzoną w opisany powyżej sposób energię elektryczną, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

W pkt 2 projektu rozszerzono upoważnienie ustawowe dla Ministra Finansów w art. 38 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym, w szczególności dodano upoważnienie do określenia sytuacji, w których dla zwolnienia od akcyzy wyrobów węglowych nie musi być spełniony warunek dołączenia dokumentu dostawy do przemieszczanych wyrobów węglowych lub warunek prowadzenia ewidencji wyrobów węglowych zużywanych do celów uprawniających do zwolnienia. Obecne przepisy w zakresie ewidencjonowania sprzedaży i nabycia wyrobów węglowych są zbyt restrykcyjne i niepotrzebnie generują dodatkowe obciążenia dla podmiotów zobowiązanych do stosowania przepisów. Obowiązki w tym zakresie zostały określone w aktach wykonawczych do ustawy o podatku akcyzowym. Zmniejszenie uciążliwości tych obowiązków wymaga jednak uprzedniego rozszerzenia upoważnienia ustawowego określonego dla Ministra Finansów w art. 38 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym. Zasadne jest wprowadzenie upoważnienia Ministra Finansów do określenia sytuacji, w których dla zwolnienia od akcyzy wyrobów węglowych nie musi być spełniony warunek dołączenia dokumentu dostawy do przemieszczanych wyrobów węglowych lub warunek prowadzenia ewidencji wyrobów węglowych zużywanych do celów uprawniających do zwolnienia. Wprowadzenie powyższej zmiany w ustawie o podatku akcyzowym umożliwi Ministrowi Finansów uproszczenie procedur towarzyszących obrotowi wyrobami węglowymi zwolnionymi od akcyzy oraz szybkie reagowanie na utrudnienia w tym

zakresie mogące się pojawić w przyszłości.

W pkt 3, pkt 4 lit. a, pkt 5 – 7 i 9 odstąpiono od wymogu uzyskiwania przez następców prawnych i podmioty przekształcone nowego zezwolenia na prowadzenie określonej działalności na podstawie przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Celem proponowanej zmiany jest umożliwienie następcom prawnym i podmiotom przekształconym korzystanie w pełni z praw i obowiązków wynikających z udzielonych wcześniej zezwoleń. Następcy prawni oraz podmioty przekształcone w sytuacjach uregulowanych w Ordynacji podatkowej nie musieliby uzyskiwać nowych zezwoleń na prowadzoną dotychczas i kontynuowaną działalność, a dotychczasowe zezwolenia podlegałyby zmianie. W następstwie wyeliminowany zostanie długotrwały proces uzyskiwania zezwoleń, który częstokroć przyczyniał się do konieczności czasowego zaprzestania działalności nowo powstałych podmiotów. Ustawa o podatku akcyzowym w obecnym brzmieniu zawiera przepisy wyłączające sukcesję podatkową z Ordynacji podatkowej. Przykładowo na podstawie obecnego art. 49 ust. 10 ustawy o podatku akcyzowym zmiana miejsca prowadzenia składu podatkowego lub podmiotu prowadzącego skład podatkowy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego. Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku zmiany podmiotu pośredniczącego.

W pkt 4 lit. b projektu został wydłużony termin na przekazanie naczelnikowi urzędu celnego przez prowadzącego skład podatkowy informacji zawierających dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia. Celem zaproponowanej nowelizacji jest wydłużenie terminu w taki sposób, aby podatnik nie miał trudności w przekazaniu całkowitych danych o dokonanych wyprowadzeniach. Wydłużenie terminu pozwoli na rzeczywiste określenie przypadków wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Zgodnie z obecnym art. 54 ust. 15 ustawy o podatku akcyzowym podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać ostatniego dnia miesiąca właściwemu naczelnikowi urzędu celnego pisemną informację zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia.

W pkt 8 projektu ujednociono warunki, które należy spełnić w celu uzyskania zezwoleń wydawanych na podstawie przepisów ustawy o podatku akcyzowym oraz warunków, które należy spełnić w celu uzyskania zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego. Celem proponowanej zmiany jest ujednoczenie ww. wymaganych warunków, które obecnie w różnych sytuacjach na gruncie akcyzy są

zróżnicowane. Ułatwi to podatnikom funkcjonowanie przez wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych. Przedmiotowa zmiana dotyczy art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku akcyzowym, który powinien mieć brzmienie identyczne jak art. 48 ust. 1 pkt 4.

W pkt 10 projektu wprowadzono możliwości żądania odsetek podatkowych od zwrotu akcyzy po terminie. Przepisy ustawy o podatku akcyzowym nie zawierają przepisu umożliwiającego naliczenie odsetek w razie opóźnienia w zwrocie akcyzy. Brak jest również odesłania do Ordynacji podatkowej w tym zakresie, jak czyni to ustawa o podatku od towarów i usług. Wprowadzenie proponowanej zmiany wynika z potrzeby zachowania symetrii w konsekwencjach nieprzestrzegania normy prawnej. Ponadto niedokonanie zwrotu akcyzy w terminie niewątpliwie prowadzi do zatorów płatniczych. W skrajnym przypadku niezwrócenie akcyzy w terminie może prowadzić do upadłości przedsiębiorcy. Ordynacja podatkowa i ustawa o podatku od towarów i usług zawierają w tym zakresie pewne rozwiązania i gwarancje należytego ich stosowania; nie ma uzasadnionych powodów, aby inaczej postępować w przypadku zwrotu akcyzy. Podatnicy, którzy nie otrzymali zwrotu akcyzy w terminie, wnoszą do naczelnika urzędu celnego o wydanie decyzji i wypłatę należnej kwoty wraz z odsetkami, powołując się na art. 78 Ordynacji podatkowej. Zgodnie z tym przepisem wszelkie nadpłaty podlegają oprocentowaniu w wysokości równej wysokości odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych. W przypadku akcyzy wydawane są decyzje odmowne uzasadniane tym, że zwrot akcyzy nie jest nadpłatą, o której mowa w art. 72 Ordynacji podatkowej. W konsekwencji nie można ubiegać się o odsetki. Takie stanowisko potwierdzają też sądy administracyjne, np. NSA w wyroku z dnia 1 grudnia 2011 r. (sygn. akt I GSK 709/10), WSA w Krakowie w wyroku z dnia 9 lutego 2012 r. (sygn. akt I SA/Kr 1854/11).

W pkt 12 projektu odstąpiono od obowiązku pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o wyprowadzeniu ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych z obowiązku oznaczania znakami akcyzy przeznaczonych do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport. Kompleksową informację o towarach wysyłanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy zawiera projekt e-AD, który musi być przesłany do Systemu przed rozpoczęciem przemieszczania. Wobec powyższego zbędne jest wysyłanie dodatkowo pisemnego powiadomienia o wyprowadzeniu wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego, o którym mowa w art. 118 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym.

W pkt 13 projektu wprowadzono zmianę dotyczącą terminu składania ostatecznej korekty zapotrzebowania na znaki akcyzy, przez wyłączenie z tych regulacji napojów alkoholowych, przy czym przedmiotowe wyłączenie nie dotyczyłoby sytuacji, gdy

wprowadzany byłby nowy wzór znaków akcyzy. W obecnym stanie prawnym przepis art. 125 ust. 4 ustawy o podatku akcyzowym regulujący termin ostatecznej zmiany wstępnego zapotrzebowania dotyczy znaków akcyzy na wszystkie wyroby objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy. Tymczasem realizacja tego przepisu wskazuje na to, że w obowiązującym kształcie jest on niezbędny jedynie w stosunku do znaków akcyzy na wyroby tytoniowe, co sygnalizują zarówno urzędy celne, jak również podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy. Pozostałe wyroby powinny być wyłączone spod tej regulacji, natomiast powinny podlegać analogicznej regulacji, w przypadku gdy będzie dokonywana zmiana wzorów znaków akcyzy na te wyroby. Proponowana zmiana przewiduje zatem zachowanie dotychczasowej regulacji w stosunku do znaków akcyzy na wyroby tytoniowe oraz wprowadzenie analogicznej regulacji dla znaków akcyzy na wyroby spirytusowe, winiarskie i tytoniowe w przypadku zmiany wzorów znaków akcyzy na te wyroby.

W pkt 14 projektu proponowana zmiana polega na odstępieniu od zakazu przekazywania znaków akcyzy – w sytuacjach uregulowanych przepisami Ordynacji podatkowej w zakresie praw i obowiązków następców prawnych oraz podmiotów przekształconych. Celem powyższej zmiany przepisów jest taka ich konstrukcja, która umożliwiałaby przekazanie znaków akcyzy następcom prawnym i podmiotom przekształconym. Podmioty przekształcane w sytuacjach uregulowanych w Ordynacji podatkowej nie musiałyby zwracać niewykorzystanych znaków akcyzy, a następcy prawni wnioskować o wydanie nowych znaków akcyzy. W celu zachowania kontroli, przekazanie znaków akcyzy następcom prawnym powinno nastąpić protokolarnie, pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celnego. Zgodnie z obecnym art. 134 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym w przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy dokonuje następca prawny podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie 14 dni od przejęcia praw i obowiązków.

8. Zmiany w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (art. 16 projektu)

EUROSTAT – Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich podjął decyzję z dnia 11 lutego 2004 r. odnośnie do sposobu rejestracji w rachunkach narodowych kontraktów zawieranych przez jednostki sektora instytucji rządowych i samorządowych w ramach

partnerstwa z jednostkami spoza sektora. Decyzja określa ich wpływ na deficyt/nadwyżkę i dług sektora. Jest ona rezultatem prac podjętych w 2003 r. we współpracy z ekspertami z krajów europejskich i innymi międzynarodowymi organami.

EUROSTAT rekomenduje, aby aktywa zaangażowane w partnerstwo publiczno-prywatne były klasyfikowane jako aktywa niebędące aktywami sektora instytucji rządowych i samorządowych, a w następstwie tego rejestrowane poza bilansem sektora, jeżeli spełnione są łącznie dwa następujące uwarunkowania:

- 1) partner prywatny ponosi ryzyko konstrukcyjne (budowy) oraz
- 2) partner prywatny ponosi co najmniej ryzyko dostępności lub ryzyko popytu.

W sytuacji gdy sektor instytucji rządowych i samorządowych ponosi ryzyko konstrukcyjne lub jeżeli partner prywatny ponosi jedynie ryzyko konstrukcyjne i żadnego z pozostałych ryzyk, aktywa są klasyfikowane jako aktywa sektora instytucji rządowych i samorządowych. Ma to istotne konsekwencje dla finansów sektora, zarówno dla deficytu, jak i długu.

Mając na względzie decyzję EUROSTATU, wprowadzono zmiany w ustawie o partnerstwie publiczno-prywatnym. Zgodnie z przyjętymi rozstrzygnięciami zobowiązania wynikające z tytułu umów o partnerstwie publiczno-prywatnym nie będą wpływały na poziom państwowego długu publicznego oraz deficyt sektora finansów publicznych w sytuacji, gdy partner prywatny ponosił będzie większość ryzyka budowy oraz większość ryzyka dostępności lub ryzyka popytu – z uwzględnieniem wpływu na wymienione ryzyka czynników, takich jak gwarancje i finansowanie przez partnera publicznego oraz alokacja aktywów po zakończeniu trwania umowy. Projektowany przepis dopuszcza zatem również inne – poza wymienionymi powyżej – czynniki, które mogłyby być uznane za powodujące powrotne przeniesienie ryzyk na partnera publicznego.

Nowelizacja ustawy przewiduje również możliwość wydania przez ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego rozporządzenia, w którym określone będą zakres poszczególnych rodzajów ryzyka oraz czynniki uwzględniane przy ich ocenie, mając na względzie zapewnienie przejrzystości poszczególnych rodzajów ryzyka.

9. Zmiany zaproponowane w art. 1, art. 9, art. 12 – 14 i art. 17 projektu ustawy

Zmiany zaproponowane w ww. przepisach projektowanej ustawy dotyczą rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii. Propozycje zmian dotyczą:

- 1) wprowadzenia w art. 67c § 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji możliwości złożenia kopii dyplomu ukończenia wyższej, średniej lub zasadniczej szkoły o profilu technicznym lub artystycznym lub dyplomu mistrza, w zawodzie lub kierunku odpowiadającym rodzajowi majątku, którego wartość podlega oszacowaniu (art. 1 projektu),
- 2) wprowadzenia w art. 21 w ust. 3 i 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne możliwości dostarczenia niewierzytelnionych kopii zezwolenia na wytwarzanie produktu leczniczego homeopatycznego przy składaniu wniosku o dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych homeopatycznych oraz wniosku o dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych homeopatycznych weterynaryjnych. Zezwolenie na wytwarzanie produktów leczniczych wydaje zgodnie z art. 38 ust. 2 Główny Inspektor Farmaceutyczny (GIF). Natomiast pozwolenie na dopuszczenie produktu do obrotu wydaje Prezes Urzędu Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Obydwa organy podlegają Ministrowi Zdrowia. W przypadku wątpliwości co do ważności zezwolenia na wytwarzanie produktów Urząd Produktów może, bez pośrednictwa wnioskodawcy, uzyskać informacje od GIF lub z baz danych zawierających wydane zezwolenia, do których ma dostęp. Kopie zezwoleń wydane w innych krajach również dołącza się do wniosku, jednakże zgodnie z obowiązującymi przepisami nie muszą być uwierzytelnione (art. 9 projektu),
- 3) wprowadzenia w art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym możliwości dołączenia do wniosku o wpis do rejestru niewierzytelnionej kopii dowodu uiszczenia opłaty oraz wprowadzenia w ust. 8 możliwości dołączenia do wniosku niewierzytelnionej kopii umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz kopii dokumentu potwierdzającego wniesienie zabezpieczenia finansowego (art. 12 projektu),
- 4) wprowadzenia w art. 14a ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy możliwości dołączenia do wniosku o wypłatę zaliczek przeznaczonych na zaspokojenie niezaspokojonych świadczeń pracowniczych niewierzytelnionej kopii wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego w sądzie. Uwierzytelnienie kopii wniosku o ogłoszenie upadłości

złożonego w sądzie naraża pracodawcę na nieuzasadnione koszty opłaty notarialnej (art. 13 projektu),

- 5) wprowadzenia w art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów możliwości dołączenia do wniosku o przyznanie premii kompensacyjnej kopii dokumentów potwierdzających informację o lokalach kwaterunkowych, ich powierzchni użytkowej, okresach, w jakich wynajem podlegał ograniczeniom, oraz kopii dokumentów potwierdzających spełnienie warunków (art. 14 projektu),
- 6) wprowadzenia w art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach możliwości dołączenia do wniosku o wpis do rejestru wprowadzających baterie lub akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów niewierzytelnionej kopii dowodu uiszczenia opłaty rejestrowej. Wygenerowane elektronicznie potwierdzenie wpłaty nie wymaga uwierzytelnienia. W celu realizowania zasady uproszczeń procedur administracyjnych konieczne jest dopuszczenie przekazywania niewierzytelnionych kopii (art. 17 projektu).

Powyższe propozycje stanowią uzupełnienie zmian w zakresie rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii zawartych w ustawie z dnia 21 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 105, poz. 622, z późn. zm.).

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. W związku z faktem, że projektowana ustawa zawiera rozwiązania korzystne dla przedsiębiorców, w szczególności tych, którzy rzetelnie regulują swoje zobowiązania, zasadne jest jak najszybsze ich wprowadzenie w życie.

Zgodnie z uchwałą nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Ponadto projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Podmioty wykonujące działalność lobbingsową nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Ustawa będzie oddziaływała na wiele różnych grup podmiotów, w szczególności prowadzących działalność gospodarczą, w zależności od wprowadzanych rozwiązań:

1. Zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług

1) ułatwienia w metodzie kasowej rozliczania VAT dla małych podatników

- podatnicy podatku VAT, posiadający status „małego podatnika”, tj. u których wartość sprzedaży nie przekracza w poprzednim roku podatkowym równowartości 1,2 mln euro lub prowadzący przedsiębiorstwo maklerskie, zarządzający funduszami inwestycyjnymi, będącymi agentem, zleceniobiorcą lub inną osobą świadczącą usługi o podobnym charakterze, z wyjątkiem komisji – jeżeli kwota prowizji lub innych postaci wynagrodzenia nie przekracza w poprzednim roku podatkowym równowartości 45 tys. euro (w 2011 r. „małych podatników” było 1.532.003), w szczególności „mali podatnicy” korzystający z metody kasowej (w 2011 r. – 9.263, w 2010 r. – 9.181¹⁾)

2) ułatwienia w skorzystaniu z ulgi na złe długi w zakresie VAT

- podatnicy podatku VAT (w 2011 r. liczba czynnych podatników VAT wyniosła 1.609.149²⁾)
- urzędy skarbowe, izby skarbowe

2. Zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych

1) kasowe rozliczenia przeterminowanych faktur w podatkach dochodowych

---

¹⁾ Ministerstwo Finansów.

²⁾ Ministerstwo Finansów.

- podatnicy podatku dochodowego (w 2011 r. liczba podatników podatku dochodowego od osób prawnych wyniosła 357.067³⁾, a w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych liczba podatników, których dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej opodatkowane były stawką 19%, wyniosła 410.813, natomiast liczba podatników osiągających dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowanych przy zastosowaniu skali podatkowej wyniosła 1.655.466⁴⁾)

2) Zmiany w zakresie leasingu

- a) skrócenie wymogu minimalnego czasu trwania umowy leasingu nieruchomości
  - strony umów leasingu nieruchomości (w 2011 r. liczba raportowanych umów leasingu nieruchomości wyniosła 239⁵⁾)
- b) umożliwienie objęcia umową leasingu użytkowania wieczystego
  - strony umów leasingu nieruchomości
- c) zmiana stron w umowie leasingu w trakcie trwania podstawowego okresu umowy leasingu
  - strony umów leasingu i ich potencjalni kontynuatorzy (liczba nowych umów leasingu zawartych w 2011 r. wyniosła 216.341, nowe umowy leasingu zawarło 130 tys. leasingobiorców, z czego 12,3% stanowiły umowy zawierane na okres powyżej 5 lat⁶⁾)
- d) ustalenie wartości przedmiotu ponownego leasingu według jego wartości rynkowej
  - strony umowy leasingu, zwłaszcza gdy przedmiot leasingu był już wcześniej przedmiotem co najmniej jednej umowy leasingu (44 na 89 przedsiębiorstw leasingowych wskazuje zawarcie nowej umowy na

---

³⁾ Informacja dotycząca rozliczenia podatku dochodowego od osób prawnych za 2011 r., Departament Podatków Dochodowych, Warszawa, sierpień 2012 r.

⁴⁾ Informacja dotycząca rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych za 2011 r., Departament Podatków Dochodowych, Warszawa, sierpień 2012 r.

⁵⁾ Wyniki branży leasingowej za 2011 r., Związek Polskiego Leasingu.

⁶⁾ Działalność przedsiębiorstw leasingowych w 2011 roku, Główny Urząd Statystyczny, Wyniki wstępne, Warszawa, 2012.07.12, s. 2, 9.

przedmiot wcześniej leasingowany jako preferowaną opcję zakończenia umowy leasingu⁷⁾)

3. Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa

1) zniesienie uznaniowości administracyjnej dotyczącej możliwości ograniczenia wysokości zaliczek płaconych przez podatników

- podatnicy
- organy podatkowe

2) zapewnienie sukcesji podatkowej przy przekształcaniu osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową

- osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą (liczba osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą wynosi ok. 1,1 mln⁸⁾)

3) Zniesienie możliwości dokonywania wymiaru uzupełniającego przy zwrocie sprawy organowi pierwszej instancji przez organ rozpatrujący odwołanie

- podatnicy
- organy podatkowe

4. Zmiany w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

1) zapewnienie publikowania przez ZUS, NFZ i KRUS wydanych interpretacji

- Zakład Ubezpieczeń Społecznych
- Narodowy Fundusz Zdrowia

---

⁷⁾ Działalność przedsiębiorstw leasingowych w 2011 roku, Główny Urząd Statystyczny, Wyniki wstępne, Warszawa, 2012.07.12, s. 11.

⁸⁾ Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2011, s. 49.

- Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
- przedsiębiorcy

2) wskazanie zakresu przedmiotowej interpretacji indywidualnych w prawie ubezpieczeń społecznych i opieki zdrowotnej

- Zakład Ubezpieczeń Społecznych
- Narodowy Fundusz Zdrowia
- przedsiębiorcy

5. Zmiany w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (art. 8 projektu)

Uregulowanie sposobu sporządzania sprawozdania finansowego przy przekształceniu osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową niezobowiązanych do prowadzenia ksiąg rachunkowych

- osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą

6. Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

Redukcja obowiązku przekazywania wykazu informacji wykorzystywanych do ustalenia wysokości opłat środowiskowych

- podmioty korzystające ze środowiska, czyli przedsiębiorcy oraz osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu lub hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, oraz osoby wykonujące zawód medyczny w ramach indywidualnej praktyki lub indywidualnej specjalistycznej praktyki
- marszałkowie województw
- wojewódzki inspektor ochrony środowiska
- organy wykonawcze gmin, tj. wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast (według stanu na dzień 1 stycznia 2011 r. liczba gmin wynosiła 2.479)

7. Zmiany w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym

- 1) zniesienie obowiązku rejestracyjnego oraz obowiązku ewidencyjnego dla podmiotów zużywających energię elektryczną wytwarzaną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW
  - podmioty prowadzące działalność gospodarczą, zużywające wyprodukowaną przez siebie energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW
- 2) ułatwienia w ewidencjonowaniu sprzedaży i nabyciu wyrobów węglowych
  - podmioty sprzedające lub nabywające wyroby węglowe (liczba pośredniczących podmiotów węglowych, podlegających zwolnieniu od akcyzy na dzień 12 października 2012 r. wynosi 11.299⁹⁾)
  - ministerstwo właściwe do spraw finansów publicznych
- 3) odstąpienie od wymogu uzyskiwania nowego zezwolenia akcyzowego
  - podatnicy podatku akcyzowego, w tym w szczególności podmioty przekształcone (ponad 5% wszystkich nowych form w KRS to podmioty powstałe z przekształcenia, ich liczba w 2011 r. i 2012 r. wyniosła 1.921¹⁰⁾)
- 4) wydłużenie terminu na przekazywanie danych o wyrobach akcyzowych
  - podatnicy podatku akcyzowego
  - urzędy celne, izby celne
- 5) ujednoczenie warunków dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego z warunkami dla zezwoleń akcyzowych
  - podatnicy podatku akcyzowego
- 6) wprowadzenie możliwości żądania odsetek podatkowych od zwrotu akcyzy po terminie
  - podatnicy podatku akcyzowego
  - urzędy celne, izby celne

---

⁹⁾ [Lista pośredniczących podmiotów węglowych](#) publikowana na podstawie art. 16 ust. 3c ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.), Ministerstwo Finansów.

¹⁰⁾ Raport przekształcenia firm w 2011 i 2012 roku, Centralny Ośrodek Informacji Gospodarczej.

- 7) odstąpienie od obowiązku pisemnego powiadamiania w zakresie czynności wyprowadzania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych
- podatnicy podatku akcyzowego
  - urzędy celne, izby celne
- 8) zniesienie ograniczeń dotyczących terminu ostatecznej zmiany wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy
- podatnicy podatku akcyzowego, w szczególności w zakresie wyrobów spirytusowych, winiarskich i tytoniowych
- 9) odstąpienie od zakazu przekazywania znaków akcyzy
- podatnicy podatku akcyzowego
  - urzędy celne, izby celne

8. Zmiany w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym

Klasyfikacja aktywów zaangażowanych w partnerstwo publiczno-prywatne

- jednostki sektora finansów publicznych (podmioty publiczne w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym), w szczególności jednostki samorządu terytorialnego
- minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw finansów publicznych, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego

9. Zmiany zaproponowane w ww. przepisach projektowanej ustawy dotyczą rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii. Propozycje zmian dotyczą:

- 1) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji
- podmioty składające wnioski o dochodzenie należności pieniężnych
  - biegli skarbowi uprawnieni do oszacowania ruchomości lub prawa majątkowego

- 2) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 6 września 2001 r.
– Prawo farmaceutyczne
  - podmioty składające wniosek o dopuszczenie produktów leczniczych homeopatycznych i leczniczych weterynaryjnych do obrotu (w 2012 r. liczba zezwoleń wydanych miesięcznie średnio wyniosła 125)
- 3) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 29 lipca 2005 r.
o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym
  - organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego (liczba organizacji wpisanych do rejestru przedsiębiorców i organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi 9¹¹⁾)
  - Główny Inspektorat Ochrony Środowiska
- 4) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 13 lipca 2006 r.
o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy
  - pracodawcy składający wniosek o wypłatę zaliczek na zaspokojenie niezaspokojonych świadczeń pracowniczych (do dnia 10 sierpnia 2012 r. pracodawcy złożyli 32 wnioski¹²⁾)
- 5) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 21 listopada 2008 r.
o wspieraniu termomodernizacji i remontów
  - osoby fizyczne składające wniosek o przyznanie premii kompensacyjnej (w 2011 r. liczba złożonych wniosków wyniosła 3.804)
- 6) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r.
o bateriach i akumulatorach
  - podmioty wprowadzające baterie lub akumulatory oraz podmioty prowadzące zakłady przetwarzania zużytych baterii lub akumulatorów (w 2011 r. liczba wniosków wyniosła 468)

---

¹¹⁾ Rejestr Przedsiębiorców i Organizacji Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego, stan na 2012-10-15, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.

¹²⁾ Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

II. Konsultacje społeczne

W ramach uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych projektu założeń przeprowadzonych we wrześniu 2012 r., dokument został przekazany do zaopiniowania do następujących organizacji:

- 1) Biuro Informacji Kredytowej S.A.,
- 2) Business Centre Club,
- 3) Centrum PPP,
- 4) Europejskie Centrum Konsumenckie,
- 5) Federacja – Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości,
- 6) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu,
- 7) Forum Związków Zawodowych,
- 8) Fundacja im. Stefana Batorego,
- 9) Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- 10) Geodezyjna Izba Gospodarcza,
- 11) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
- 12) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
- 13) Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym,
- 14) Instytut PPP,
- 15) Izba Domów Maklerskich,
- 16) Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”,
- 17) Izba Gospodarcza „Apteka Polska”,
- 18) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
- 19) Izba Gospodarcza Gazownictwa,
- 20) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce,
- 21) Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Związek Pracodawców,
- 22) Krajowa Federacja Konsumentów,
- 23) Krajowa Izba Biegłych Rewidentów,
- 24) Krajowa Izba Biopaliw,
- 25) Krajowa Izba Doradców Podatkowych,
- 26) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji,
- 27) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 28) Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
- 29) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami,

- 30) Krajowa Izba Rozliczeniowa,
- 31) Krajowa Rada Spółdzielcza,
- 32) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 33) NSZZ „Solidarność”,
- 34) Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych,
- 35) Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Pocztowych,
- 36) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 37) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 38) Polska Federacja Rynku Nieruchomości,
- 39) Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych,
- 40) Polska Izba Biznesu Żywnościowego,
- 41) Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji,
- 42) Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji,
- 43) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- 44) Polska Izba Gospodarki Odpadami,
- 45) Polska Izba Handlu,
- 46) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
- 47) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
- 48) Polska Izba Ochrony Osób i Mienia,
- 49) Polska Izba Paliw Płynnych,
- 50) Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
- 51) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa,
- 52) Polska Izba Przemysłu Chemicznego,
- 53) Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed,
- 54) Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego,
- 55) Polska Izba Ubezpieczeń,
- 56) Polska Izba Zielarsko-Medyczna i Drogerijna,
- 57) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 58) Polska Organizacja Gazu Płynnego,
- 59) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
- 60) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego,
- 61) Polska Rada Biznesu,
- 62) Polski Związek Faktorów,
- 63) Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej,
- 64) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych,
- 65) Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,

- 66) Pracodawcy RP,
- 67) Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia,
- 68) Stowarzyszenie Archiwistów Polskich,
- 69) Stowarzyszenie Eksporterów Polskich,
- 70) Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych,
- 71) Stowarzyszenie Konsumentów Polskich,
- 72) Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,
- 73) Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności,
- 74) Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów,
- 75) Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości,
- 76) Stowarzyszenie Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych,
- 77) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
- 78) Towarzystwo Obrotu Energią,
- 79) Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków,
- 80) Związek Armatorów Polskich,
- 81) Związek Banków Polskich,
- 82) Związek Maklerów i Doradców,
- 83) Związek Pracodawców Przemysłu i Urzędzeń Pomiarowych,
- 84) Związek Przedsiębiorstw Leasingowych,
- 85) Związek Rzemiosła Polskiego.

Propozycje Ministerstwa Gospodarki spotkały się z dużym zainteresowaniem ze strony wielu z tych organizacji. Wszystkie opinie były szczegółowo omawiane na konferencji uzgodnieniowej w dniach 11 i 12 września 2012 r. oraz 17 – 19 września 2012 r. z udziałem partnerów społecznych. Szereg uwag zostało uwzględnionych i znalazło odzwierciedlenie w projekcie założeń. Natomiast uwagi, które nie mogły być uwzględnione, zostały przedstawione w niniejszym zestawieniu wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Gospodarki. Zestawienie nie uwzględnia propozycji, które w wyniku pogłębionej analizy i uzgodnień w ramach konferencji uzgodnieniowej zostały wykreślone z projektu.

Dotyczy propozycji	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Stanowisko MG
Ułatwienia w metodzie kasowej rozliczenia VAT dla małych podatników	PKPP Lewiatan	Zasadnym jest rozważenie rozszerzenia możliwości stosowania metody kasowej również przez średnich i dużych przedsiębiorców. Wyeliminowałoby to ryzyko, że duzi przedsiębiorcy unikają korzystania z usług tych, którzy stosują metodę kasową.	Propozycja nie może zostać uwzględniona ze względu na obowiązujące regulacje europejskie (dyrektywa 2006/112/WE), które nie dopuszczają stosowania powszechnej metody kasowej.
Ułatwienia w skorzystaniu z ulgi na złe długi w zakresie VAT	Polska Izba Handlu	Docelowo proponujemy 30 dni.	Propozycja została uzgodniona z MF.
	PKN Orlen	W przypadku gdy termin płatności wskazany na fakturze VAT wynosi przykładowo 30 dni od dnia wystawienia faktury, to uprawdopodobnienie nieściągalności mogłoby zostać skrócone do 60 dni. Ponadto należy rozważyć zlikwidowanie dodatkowych warunków skorzystania z prawa do „ulgi na złe długi”.	
	Pracodawcy RP	Należy zastanowić się, czy termin 90 dni nie jest terminem zbyt krótkim. W wyniku późniejszego uregulowania należności znowu konieczne będzie	

		korygowanie deklaracji podatkowych.	
Niezaliczanie zobowiązań z tytułu umów PPP do długu publicznego i deficytu sektora finansów publicznych	PKPP Lewiatan	Należy sięgnąć po instrumenty bardziej elastyczne niż przepisy prawa. Kompletna regulacja musiałaby być bowiem niezwykle kazuistyczna, a w efekcie nie przyniosłaby oczekiwanego pożytku.	Uregulowanie problematyki klasyfikacji PPP w kontekście długu publicznego zwiększyłoby pewność prawną inwestycji PPP.
	Urząd Miasta Stołecznego Warszawy	Proponowane zmiany pozostawią sporo wątpliwości interpretacyjnych z uwagi na wysoki poziom ogólności zaleceń Eurostat-u (brakuje precyzyjnych uregulowań np. w odniesieniu do rodzajów ryzyka). Decyzje Eurostat-u nie tworzą prawa europejskiego. Decydując się na uregulowanie ustawowe – w przypadku zmian wytycznych Eurostat ryzyko długotrwałej procedury legislacyjnej związanej ze zmianą ustawy.	
	OPZZ	Propozycji nie można zaliczyć do obciążenia administracyjnego generującego spadek poziomu przedsiębiorczości obywateli; umieszczenie jej w projekcie założeń nie znajduje uzasadnienia. Nie zostały przedstawione rzeczowe informacje, które motywowały projektodawców do uznania przedmiotowej regulacji za	Brak pewności prawnej co do klasyfikacji PPP do długu publicznego jest wskazywany jako bariera do korzystania z tej formy realizacji inwestycji. Propozycja ma na celu zwiększenie pewności prawnej i nie będzie generować kosztów.

		obciążenie administracyjne, skali tej uciążliwości, jak również koszty, jakie wygeneruje przedmiotowa zmiana.	
Zniesienie uznaniowości administracyjnej dotyczącej możliwości ograniczenia wysokości zaliczek płaconych przez podatników	Polska Izba Handlu	Proponowana zmiana jest korzystna, jednak zbyt ogólnikowa i w dalszym ciągu pozostawia urzędnikom dużą swobodę w zakresie wysokości zmniejszenia zaliczek. Z tego względu zasadnym jest wskazanie sposobu i zasad zmniejszania zaliczek.	Wprowadzenie ściśle określonego katalogu sytuacji, w których możliwe jest zmniejszenie wysokości zaliczek, nie przyniesie pożądanego efektu. Nadmierna kazuistyka przepisu prawnego spowoduje, że przedsiębiorca znajdujący się w innym niż opisany stanie, nie będzie w stanie skorzystać z ograniczenia wysokości zaliczki. Po wprowadzeniu propozycji MG każda odmowa będzie podlegała kontroli sądowej.
	BCC	Zniesienie uznaniowości powinno być zastąpione precyzyjnymi przepisami, co może okazać się trudne do zrealizowania.	
	OPZZ	Wprowadzenie literalnie określonych przesłanek, których wypełnienie obligowałoby organ podatkowy do ograniczenia poboru zaliczek na podatek.	
Odstąpienie od zakazu przekazywania znaków akcyzy	BCC	Proponowana zmiana może być bardziej kłopotliwa od obecnie istniejącego rozwiązania.	Trudno odnieść się do zgłoszonej uwagi, ponieważ brak jest wskazania, na czym miałyby polegać trudność.
	Towarzystwo Gospodarcze	Odstąpienie od zakazu przekazywania znaków akcyzy należy traktować z dużą ostrożnością. Protokolarne	Propozycja dotyczy przekazania znaków akcyzy między podmiotami przekształconymi.

	Polskie Elektrownie	przekazanie znaków jedynie pod nadzorem Urzędu Celnego nie do końca zapewni bezpieczeństwo w zakresie zapobiegania nadużyć.	Korzystanie z tych samych praw przez następcę i osobista kontrola naczelnika UC wydaje się być wystarczającym zabezpieczeniem.
Ułatwienia w ewidencjonowaniu sprzedaży i nabyciu wyrobów węglowych	Polskie Towarzystwo Elektro- ciepłowni Zawodowych	Zasadne jest wprowadzenie dalszych uproszczeń w ustawie o podatku akcyzowym, np. przez jednoznaczne wskazanie, że u podmiotów zużywających wyroby węglowe na cele uprawniające do zwolnienia nie powstają ubytki tych wyrobów podlegające opodatkowaniu.	Uwzględnienie propozycji w przedmiotowym projekcie jest niemożliwe z uwagi na brak stanowiska MF do postulatu.
	Górnicza Izba Przemysłowo- -Handlowa	Ułatwienia w ewidencjonowaniu sprzedaży i nabycia wyrobów węglowych. Dla osiągnięcia ułatwienia w obrocie wyrobami węglowymi istotnym jest nie tyle rozszerzenie ustawowego upoważnienia dla Ministra Finansów, ile podjęcie prac nad doprecyzowaniem przepisów akcyzowych. Zatem proponuje się: doprecyzować przepisy akcyzowe ze względu na specyfikę działań kopalń, w tym zasady dotyczące określania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów węglowych, dodać nowe brzmienie definicji podmiotu zużywającego, dodać nowe brzmienie definicji pośredniczącego podmiotu	Uwzględnienie propozycji w przedmiotowym projekcie jest niemożliwe z uwagi na brak stanowiska MF do postulatu.

		węglowego, dodać definicję gospodarstwa domowego, doprecyzować definicję zakładu energetycznego, doprecyzować przepisy akcyzowe w taki sposób, aby zużycie wyrobów węglowych stanowiło odrębny przedmiot opodatkowania akcyzą.	
Wydłużenie terminu na przekazywanie danych o wyrobach akcyzowych	PKN Orlen	Zważając na praktykę obrotu, praktyczniejszym terminem na złożenie wymaganych przepisami informacji byłby 25 dzień m-ca następnego. W praktyce pozwoliłoby to zrównać dzień na przekazanie tych informacji z terminem składania deklaracji. Jednocześnie uważamy, że składanie wszystkich wymaganych dodatkowych zestawień i oświadczeń akcyzowych (ewidencje wyrobów – nie określono terminu i dziś każdy składa w innym terminie, oświadczenia o zużyciu energii elektrycznej zwolnionej – dziś 15-ty m-ca następnego) winno mieć miejsce w terminie do 25 dnia m-ca następnego.	Uwzględnienie propozycji w przedmiotowym projekcie jest niemożliwe z uwagi na brak stanowiska MF do postulatu.
	Polskie Towarzystwo	Dla podatku akcyzowego terminem powinien być 25 dzień następnego miesiąca.	

	Elektro- ciepłowni Zawodowych		
Odstąpienie od obowiązku pisemnego powiadamiania w zakresie czynności wyprawiania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych	Polskie Towarzystwo Elektro- ciepłowni Zawodowych	Należałoby także odstąpić, z powodów wskazanych w uzasadnieniu, od obowiązku powiadamiania naczelnika urzędu celnego o zamiarze dokonania wysyłki wyrobów akcyzowych, o którym mowa w § 42 ust. 1 rozporządzenia Min. Fin z dnia 7.05.2010 r. w sprawie kontroli niektórych wyrobów akcyzowych	Uwaga dotyczy zmiany treści rozporządzenia MF, nie może zostać włączona do projektu MG.
	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego	Punkt ten powinien zostać rozszerzony o wszelkie zgłoszenia wynikające z rozporządzenia w sprawie kontroli niektórych wyrobów akcyzowych.	
Redukcja obowiązku przekazywania wykazu informacji wykorzystywanych do ustalenia wysokości	Marszałek Województwa Wielko- polskiego	Postulat kwoty 200 zł, a nie jak zaproponowano w przedmiotowym projekcie 400 zł. Wynika to z faktu, że w powyższych wykazach często znajdują się drobne błędy (np. zastosowanie niższych stawek opłat – z poprzedniego roku), które wpływają na wysokość,	Wprowadzenie kolejnego podziału przedsiębiorców, ze względu na kwotę opłaty, zamiast oczekiwanego uproszczenia mogłoby generować dodatkowe czynności wobec przedsiębiorcy.

opłat środowiskowych		<p>wyliczonej przez podmiot, opłaty. Możliwość weryfikowania wykazów na kwoty pomiędzy 200 zł a 400 zł pozwoli na ujawnienie niektórych błędów, które doprowadziły do zaniżenia opłaty poniżej 400 zł (wówczas podmiot korzystający ze środowiska jest zwolniony z obowiązku jej wniesienia), podczas gdy prawidłowa jej wysokość wynosi powyżej 400 zł – w tej sytuacji podmiot korzystający ze środowiska jest zobowiązany do jej uiszczenia.</p>	
	Rada Krajowej Izby Gospodarki Morskiej	<p>Niejasnym jest pojęcie „jednokrotnego składania wykazu informacji wykorzystywanych do ustalenia wysokości opłat środowiskowych”. Przedsiębiorcy naliczają opłaty za korzystanie ze środowiska na podstawie zebranych danych o emisjach. Dane te wynikają z przeprowadzanych pomiarów i kształtują się różnie w zależności od zużycia mediów, surowców itp. w danym okresie czasu. Z tego powodu wysłana jednokrotnie informacja jest aktualna jedynie w odniesieniu do okresu sprawozdawczego, którego dotyczy. W przypadku typów korzystania ze środowiska, w których emisje można naliczać ryczałtowo, wykaz</p>	<p>Zgodnie z propozycją MG brak złożenia aktualizacji wykazu będzie dla organu prowadzącego rejestr potwierdzeniem, że podmiot korzystający ze środowiska nie przekroczył limitu zwalniającego z wnoszenia opłaty środowiskowej.</p>

		<p>również ulega zmianie, gdyż stawki za poszczególne typy korzystania ze środowiska aktualizowane są rokrocznie. W związku z tym koncepcja „jednokrotnego składania wykazu” nie ma odniesienia do rzeczywistości.</p>	
	OPZZ	<p>Zmiana niecelowa – przekazywanie informacji związanych z działalnością firm korzystających ze środowiska podmiotom administracji publicznej wspiera ich działania zmierzające do racjonalnego kształtowania środowiska i gospodarowania jego zasobami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz przeciwdziałania zanieczyszczeniom.</p>	<p>Podmioty zobowiązane do uiszczenia opłaty środowiskowej nadal będą miały obowiązek informowania organu administracji, zmniejszy się jedynie liczba organów – z 3 do 1 – do których należy bezpośrednio złożyć wykaz. Organy będą mogły między sobą przekazywać informacje przedsiębiorcy.</p>
<p>Wskazanie zakresu przedmiotowego interpretacji indywidualnych w prawie ubezpieczeń społecznych i opieki zdrowotnej (poprzednia nazwa propozycji: Wskazanie</p>	<p>Rada Podatkowa PKPP Lewiatan</p>	<p>Proponuje się dodanie w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej przepisu, że o ile przepis szczególny nie określa organu właściwego dla interpretacji – właściwym organem w sprawach interpretacji jest minister właściwy dla danego działu administracji zgodnie z ustawą o działach administracji rządowej.</p>	<p>Regulacje zawarte w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej mają charakter norm ogólnych. Określenie organów właściwych dla wydania konkretnych interpretacji przepisów prawa w zakresie danin publicznych powinno mieć miejsce w przepisach szczegółowych.</p> <p>Na tym etapie propozycja wymaga pogłębionej analizy przepisów ustaw szczegółowych oraz</p>

organu właściwego do dokonywania interpretacji prawa ubezpieczeń społecznych)			konsultacji z organami właściwymi w przedmiotowej sprawie.
---	--	--	--

III. Wpływ regulacji na sektor publiczny, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych, poza propozycjami:

- wprowadzenia możliwości żądania odsetek podatkowych od zwrotu akcyzy po terminie,
- redukcji obowiązku przekazywania wykazu informacji wykorzystywanych do ustalenia wysokości opłat środowiskowych – ta propozycja będzie wymagać (w razie potrzeby) stworzenia możliwości wzajemnego udostępniania odpowiednich informacji,
- zapewnienia publikowania przez ZUS, NFZ i KRUS wydanych interpretacji – negatywne skutki dla budżetu wymienionych jednostek będą minimalne (w latach 2009 – 2012 NFZ wydał łącznie ok. 49 interpretacji przepisów na 78 wniosków o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów, w 2011 r. złożono do ZUS 1.208 wniosków, z czego 787 dotyczyło przepisów pozostających we właściwości ZUS).

Regulacja ogranicza krąg podmiotów zobowiązanych do uiszczania opłaty skarbowej z tytułu: rejestracji oraz ewidencji podmiotów zużywających energię elektryczną wytwarzaną z generatorów o łącznej mocy 1 MW oraz tytułu uzyskania przez następców prawnych i podmioty przekształcone odpowiedniego zezwolenia. Ponadto odstąpienie od obowiązku przedkładania poświadczonych kopii w niektórych postępowaniach administracyjnych może zmniejszyć liczbę poświadczania przez organy, że dokument przedstawiany w kopii został przez ten organ faktycznie wydany.

Możliwe natomiast są wpływy pośrednie: odstąpienie w kilku przypadkach od obowiązku uzyskiwania zaświadczeń na rzecz oświadczeń oraz likwidacja zezwoleń spowoduje nieoszacowane w tym dokumencie uwolnienie zasobów jednostek sektora finansów publicznych, co umożliwi wzrost efektywności. Ponadto obniżenie kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw będzie skutkowało zwiększeniem ich

konkurencyjności, a w efekcie, na skutek wzrostu gospodarczego, zwiększy wpływy ze wszystkich podatków.

IV. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Głównym efektem wejścia w życie ustawy będzie obniżenie kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, częściowo przez zmniejszenie wydatków na realizację obowiązków administracyjnych, a częściowo przez redukcję czasochłonnych obciążeń administracyjnych.

Redukcja samych obowiązków informacyjnych w pierwszym roku wyniesie przynajmniej 3,2 mln zł. Wartość ta została oszacowana na podstawie modelu kosztu standardowego. Przytoczona kwota dotyczy tylko tych obowiązków informacyjnych, które zostały zmierzone w raporcie z pomiaru obciążeń administracyjnych (wykonanego na zlecenie MG). W wielu przypadkach redukcja obciążeń regulacyjnych może być jeszcze wyższa. Należy zaznaczyć, iż ta wartość przeliczona na roboczo-godziny (przynajmniej 146.000 godzin rocznie) pozostanie do dyspozycji przedsiębiorców, co pozwoli przedsiębiorcom efektywniej wykorzystać posiadane zasoby.

Ze względu na szczególny charakter ustawy poniżej zestawiono wpływ na przedsiębiorczość dla każdej propozycji:

1. Zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług

1) ułatwienia w metodzie kasowej rozliczania VAT dla małych podatników

Zmiana warunków, które powodują, iż obecnie mała grupa przedsiębiorców korzysta z metody kasowej, przyczyni się do ograniczenia tzw. zatorów płatniczych, a dzięki temu

poprawie płynności finansowej przedsiębiorstw i poprawie warunków wykonywania działalności gospodarczej oraz rzetelności obrotu gospodarczego w Polsce.

2) ułatwienia w skorzystaniu z ulgi na złe długi w zakresie VAT

Przyjęcie propozycji pozwoli wierzycielowi na zmniejszenie należnego podatku VAT z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku niezapłaconych wierzytelności. Rozwiązanie to powinno sprzyjać rzetelności obrotu oraz ograniczeniu zatorów płatniczych.

2. Zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych

1) regulacje w podatkach dochodowych zmierzające do likwidacji zatorów płatniczych

Przewidziane w projekcie zmiany mające na celu złagodzenie zjawiska zatorów płatniczych wpłyną na poprawę płynności finansowej przedsiębiorstw.

2) zmiany w zakresie leasingu

a) skrócenie wymogu minimalnego czasu trwania umowy leasingu nieruchomości

Rozwiązanie ułatwia oszacowanie przez finansującego ryzyka związanego z zawarciem umowy, a tym samym poprawia konkurencyjność przedsiębiorstw.

b) umożliwienie objęcia umową leasingu użytkowania wieczystego

Przyjęcie tego rozwiązania będzie skutkowało odciążeniem użytkowników wieczystych, którzy nie będą musieli zawierać dodatkowych umów.

c) zmiana stron w umowie leasingu w trakcie trwania podstawowego okresu umowy leasingu

Ze względu na zmieniające się warunki ekonomiczne, potwierdzenie dokonywania zmian stron umowy zarówno finansującego, jak i korzystającego ułatwi przedsiębiorcom zrezygnowanie z dalszego korzystania z przedmiotu

leasingu. W okresie pogorszenia sytuacji finansowej lub zmiany profilu prowadzonej działalności pozwoli na zminimalizowanie skutków zmniejszenia konkurencyjności.

d) ustalenie wartości przedmiotu ponownego leasingu według jego wartości rynkowej

Rozwiązanie pozwoli na ustalenie rynkowej (rzeczywistej) wartości netto przedmiotu umowy leasingu, ponieważ wraz z upływem czasu następuje jego realna utrata wartości. Ponowna umowa leasingu tego samego przedmiotu będzie dla korzystającego bardziej opłacalna, w sytuacji gdy wartość początkowa uwzględni, wynikający z upływu czasu i eksploatacji, spadek wartości.

3. Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa

1) zniesienie uznaniowości administracyjnej dotyczącej możliwości ograniczenia wysokości zaliczek płaconych przez podatników

Zniesienie uznaniowości administracyjnej w tym zakresie umożliwi wykorzystanie w większym stopniu instrumentu ograniczenia poboru zaliczek na podatek, co przełoży się korzystnie na warunki funkcjonowania przedsiębiorstw korzystających z tej możliwości.

2) zapewnienie sukcesji podatkowej przy przekształcaniu osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową

Od dnia 1 lipca 2011 r. przedsiębiorca będący osobą fizyczną może dokonać przekształcenia i rozpocząć wykonywanie działalności gospodarczej w formie jednoosobowej spółki kapitałowej – spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wprowadzona została sukcesja cywilnoprawna. Brak jednak wciąż przepisów, które umożliwiałyby sukcesję podatkową takiej czynności. W związku z tym niezbędne jest dokonanie zmian w prawie podatkowym skutkujących sukcesją podatkową w przypadku przekształcania przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną w spółkę kapitałową. Niniejsza propozycja poprawia spójność prawa gospodarczego.

3) zniesienie możliwości dokonywania wymiaru uzupełniającego przy zwrocie sprawy organowi pierwszej instancji przez organ rozpatrujący odwołanie

Skutkiem wprowadzenia tego rozwiązania będzie przywrócenie funkcjonowania zasady *reformationis in peius* w prawie podatkowym.

4. Zmiany w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

1) zapewnienie publikowania przez ZUS, NFZ i KRUS wydanych interpretacji

Publikowanie interpretacji przyczyni się do postulowanego przez środowisko przedsiębiorców upowszechnienia informacji o praktyce stosowania prawa z zakresu ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych w sytuacjach rodzących wątpliwości przedsiębiorców, a w dalszej perspektywie do ułatwienia im wykonywania ciężących na nich obowiązków.

2) wskazanie zakresu przedmiotowego interpretacji indywidualnych w prawie ubezpieczeń społecznych i opieki zdrowotnej

Rozwiązanie ma na celu doprecyzowanie przepisów.

5. Zmiany w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (art. 8 projektu)

Uregulowanie sposobu sporządzania sprawozdania finansowego przy przekształceniu osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą w jednoosobową spółkę kapitałową niezobowiązanych do prowadzenia ksiąg rachunkowych

W przypadku przedsiębiorców – osób fizycznych, którzy nie mają obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych, brak jest precyzyjnego określenia, które pozwoliłoby – jak to się dzieje w przypadku spółek osobowych na podstawie art. 10¹ ksh – na sporządzanie przez nich sprawozdania finansowego w oparciu o podsumowanie zapisów w podatkowej księdze

przychodów i rozchodów oraz innych ewidencji prowadzonych dla celów podatkowych, spis z natury, a także inne dokumenty. Kwestia ta powinna być wyraźnie uregulowana w przepisach – nie ma bowiem uzasadnienia odmiennego traktowania znajdujących się w takiej samej sytuacji przedsiębiorców – osób fizycznych i przedsiębiorców działających w postaci spółek osobowych, tym bardziej, że w ramach przepisów ustawy o rachunkowości ustawodawca wymienia wskazane podmioty w jednej grupie i przewiduje wobec nich takie same regulacje (art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2). Niniejsza propozycja poprawia spójność prawa gospodarczego.

6. Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

Redukcja obowiązku przekazywania wykazu informacji wykorzystywanych do ustalenia wysokości opłat środowiskowych

W celu redukcji obciążeń administracyjnych nałożonych na przedsiębiorców uzasadnione jest zniesienie obowiązku przekazywania wykazu do kilku podmiotów jednocześnie (wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, wójta, burmistrza lub prezydenta miasta).

7. Zmiany w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym

1) zniesienie obowiązku rejestracyjnego oraz obowiązku ewidencyjnego dla podmiotów zużywających energię elektryczną wytwarzaną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW

Proponowana zmiana ma na celu obniżenie kosztów funkcjonowania podmiotów, które zużywają wytworzoną w opisany powyżej sposób energię elektryczną.

2) ułatwienia w ewidencjonowaniu sprzedaży i nabyciu wyrobów węglowych

Wprowadzenie powyższej zmiany w ustawie o podatku akcyzowym umożliwi Ministrowi Finansów uproszczenie procedur towarzyszących obrotowi wyrobami węglowymi zwolnionymi od akcyzy oraz szybkie reagowanie na utrudnienia w tym zakresie mogące się pojawić w przyszłości.

3) odstąpienie od wymogu uzyskiwania nowego zezwolenia akcyzowego

Proponowana zmiana umożliwi następcom prawnym i podmiotom przekształconym korzystanie w pełni z praw i obowiązków wynikających z udzielonych wcześniej zezwoleń. Następcy prawni oraz podmioty przekształcone w sytuacjach uregulowanych w Ordynacji podatkowej nie będą musieli uzyskiwać nowych zezwoleń na prowadzoną dotychczas i kontynuowaną działalność, a dotychczasowe zezwolenia podlegałyby zmianie. W następstwie wyeliminowany zostanie długotrwały proces uzyskiwania zezwoleń, który częstokroć przyczyniał się do konieczności czasowego zaprzestania działalności nowo powstałych podmiotów.

4) wydłużenie terminu na przekazywanie danych o wyrobach akcyzowych

Zaproponowana zmiana wydłuży ww. termin w taki sposób, aby podatnik nie miał trudności w przekazaniu całkowitych danych o dokonanych wyprowadzeniach. Wydłużenie terminu pozwoli na rzeczywiste określenie przypadków wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz redukuje obciążenia administracyjne w wysokości 2,54 mln zł rocznie.

5) ujednoczenie warunków dla zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego z warunkami dla zezwoleń akcyzowych

Przedmiotowa zmiana spowoduje ujednoczenie ww. wymaganych warunków, które obecnie w różnych sytuacjach na gruncie akcyzy są zróżnicowane. Ułatwi to podatnikom funkcjonowanie przez wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych.

6) wprowadzenie możliwości żądania odsetek podatkowych od zwrotu akcyzy po terminie

Wprowadzenie proponowanej zmiany wynika z potrzeby zachowania symetrii w konsekwencjach nieprzestrzegania normy prawnej. Ponadto niedokonanie zwrotu akcyzy w terminie niewątpliwie prowadzi do zatorów płatniczych. W skrajnym przypadku niezwrócenie akcyzy w terminie może prowadzić do upadłości przedsiębiorcy. Ordynacja podatkowa i ustawa o podatku od towarów i usług zawierają w tym zakresie pewne rozwiązania i gwarancje należytego ich stosowania; nie ma uzasadnionych powodów, aby inaczej postępować w przypadku zwrotu akcyzy. Rozwiązanie to powinno sprzyjać ograniczeniu zatorów płatniczych, a także poprawiać spójność prawa gospodarczego.

7) odstąpienie od obowiązku pisemnego powiadamiania w zakresie czynności wyprowadzania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych

Przedmiotowe rozwiązanie usunie zbędny wymóg wysyłania dodatkowo pisemnego powiadomienia o wyprowadzeniu wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego, zmniejszy więc koszty funkcjonowania przedsiębiorców. Między innymi propozycja redukuje obciążenia administracyjne o wysokości 0,6 mln zł rocznie.

8) zniesienie ograniczeń dotyczących terminu ostatecznej zmiany wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy

Celem proponowanej zmiany jest zniesienie ograniczeń dotyczących terminu ostatecznej zmiany wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy w sytuacjach, w których ograniczenia te nie mają istotnego znaczenia fiskalnego i stanowią niepotrzebną uciążliwość dla podmiotów. Jednocześnie zmiana ta pozwoli zredukować obciążenia administracyjne o kwotę 0,077 mln zł rocznie.

9) odstąpienie od zakazu przekazywania znaków akcyzy

Podmioty przekształcane w sytuacjach uregulowanych w Ordynacji podatkowej nie musiałyby zwracać niewykorzystanych znaków akcyzy, a następcy prawni wnioskować o wydanie nowych znaków akcyzy. Propozycja obniży koszty funkcjonowania przedsiębiorstw.

8. Zmiany w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym

Klasyfikacja aktywów zaangażowanych w partnerstwo publiczno-prywatne

Propozycja wyraźnego ujęcia w polskim prawie wytycznych wynikających z decyzji EUROSTAT pozwoli na usunięcie wątpliwości podnoszonych przez jednostki samorządu terytorialnego wynikających z niejasnych przesłanek determinujących zaliczanie bądź niezaliczanie zobowiązań z tytułu PPP do deficytu sektora finansów publicznych i długu publicznego. Dzięki ustawowej randze niniejszej propozycji zapewniona zostanie w polskim porządku prawnym stabilność reguł wynikających z decyzji EUROSTAT, co powinno

przyczynić się do rozwoju PPP w Polsce. Decyzje EUROSTAT nie mają jedynie charakteru instrukcyjnego, ale są interpretacją przepisów rozporządzenia ES95.

9. Zmiany zaproponowane w ww. przepisach projektowanej ustawy dotyczą rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii. Propozycje zmian dotyczą:

1) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Propozycja stanowi uzupełnienie zmian w zakresie rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii zawartych w ustawie z dnia 21 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 105, poz. 622, z późn. zm.).

2) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne

Zezwolenie na wytwarzanie produktów leczniczych wydaje zgodnie z art. 38 ust. 2 Główny Inspektor Farmaceutyczny (GIF). Natomiast pozwolenie na dopuszczenie produktu do obrotu wydaje Prezes Urzędu Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Obydwa organy podlegają Ministrowi Zdrowia, który w razie potrzeby może ustanowić wewnętrzne mechanizmy kontroli autentyczności zezwolenia.

3) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyciu sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

Rozwiązanie usunie zbędne czynności przeprowadzane przez przedsiębiorców. Organ sam może zweryfikować, czy opłata została dokonana.

4) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy

Propozycja odciąży pracodawcę z ponoszenia kosztów opłaty notarialnej.

5) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów

Efektem tej zmiany będzie zmniejszenie kosztów przedmiotowej procedury.

6) rezygnacji z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach

Rozwiązanie usunie zbędne czynności przeprowadzane przez przedsiębiorców. Wygenerowane elektronicznie potwierdzenie wpłaty nie wymaga uwierzytelnienia.

V. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przedmiotowa ustawa będzie miała bezpośredni wpływ na rynek pracy jedynie w przypadku propozycji „Rezygnacja z oryginałów i uwierzytelnionych kopii – ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy” – przez obniżenie kosztów przedsiębiorcy oraz skrócenie czasu zaspokojenia roszczeń pracowniczych.

Ustawa będzie miała zauważalny pośredni wpływ na rynek pracy – na skutek wzrostu konkurencyjności spodziewane jest utrzymanie obecnego zatrudnienia, a nawet jego wzrost.

VI. Wpływ regulacji na rozwój regionalny

Ustawa nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rozwój regionalny, zaś ewentualny pośredni wpływ jest niemożliwy do oszacowania.

Warszawa, 24 października 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

dot.: RM-10-103-12 z 22.10.2012 r.
6M-1992

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

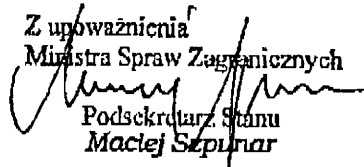
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem *ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce* pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy nie jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Sepiński

Do wiadomości:

Pan Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru zawiadomienia o skorygowaniu podstawy opodatkowania
oraz podatku należnego**

Na podstawie art. 89a ust. 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 oraz z 2012 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór zawiadomienia o skorygowaniu podstawy opodatkowania oraz podatku należnego stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

MINISTER FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie wydaje się w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce (Dz. U. poz. ...), zmieniającej m.in. ustawę o podatku od towarów i usług. Konieczność wydania nowego rozporządzenia jest konsekwencją wprowadzenia tą ustawą nowego upoważnienia dla Ministra Finansów do określenia wzoru zawiadomienia o dokonanej korekcie podstawy opodatkowania oraz podatku należnego z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, poprzez dodanie w art. 89a ustawy o podatku od towarów i usług ust. 8. W dotychczasowym stanie prawnym podatnik miał obowiązek złożenia takiego zawiadomienia w urzędzie skarbowym, ale bez określonego przez Ministra Finansów wzoru.

W związku z koniecznością zapewnienia niezbędnych danych pozwalających na weryfikację obowiązków nałożonych na dłużnika w zakresie korekty odliczonej kwoty podatku naliczonego, projektowany wzór zawiera obok danych identyfikacyjnych podatnika (wierzyciela), również dane identyfikacyjne kontrahenta (dłużnika), numer faktury, datę upływu terminu płatności oraz kwoty korekty podstawy opodatkowania i podatku należnego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Stosownie do postanowień § 11a ust. 1 i ust. 2 pkt 1 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie przez organ wnioskujący udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt prawny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na podmioty, które rozliczają podatek od towarów i usług.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym równoległe z uzgodnieniami zewnętrznymi.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego:

a) na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego z uwagi na techniczny charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu,

b) na rynek pracy

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy z uwagi na techniczny charakter zmian zaproponowanych w rozporządzeniu,

c) na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw,

d) na sytuację i rozwój regionalny

przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Źródła finansowania

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w projektowanym rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

5. Zakres zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

POLTAX

POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK (WIERZYCIEL), POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYMI, DRUKOWANYMI LITERAMI, CZARNYM LUB NIEBIESKIM KOŁOREM. PRZED WYPEŁNIENIEM ZAPOZNAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika (wierzyciela)	2. Nr dokumentu	3. Status
--	-----------------	-----------

VAT-26

ZAWIADOMIENIE O SKORYGOWANIU PODSTAWY OPODATKOWANIA ORAZ PODATKU NALEŻNEGO

za

4. Miesiąc
----

 lub

5. Kwartał
----

6. Rok

Podstawa prawna:	Art. 89a ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą".
Składający:	Podatnik (wierzyciel) dokonujący korekty podstawy opodatkowania oraz podatku należnego, o której mowa w art. 89a ust. 1.
Termin składania:	W terminie złożenia deklaracji podatkowej, w której podatnik dokonuje korekty, o której mowa w art. 89a ust. 1 ustawy.
Miejsce składania:	Urząd skarbowy właściwy dla podatnika (wierzyciela).

A. MIEJSCE I CEL SKŁADANIA ZAWIADOMIENIA

7. Urząd skarbowy, do którego adresowane jest zawiadomienie

B. DANE PODATNIKA (WIERZYCIELA)

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

8. Rodzaj podatnika (wierzyciela) (zaznaczyć właściwy kwadrat):

 1. podatnik (wierzyciel) niebędący osobą fizyczną 2. osoba fizyczna

9. Nazwa pełna, REGON* / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia**

C. DANE IDENTYFIKACYJNE DŁUŻNIKA ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE KWOT KOREKT PODSTAWY OPODATKOWANIA ORAZ PODATKU NALEŻNEGO

Lp.	Nazwa podatnika (dłużnika)	Identyfikator podatkowy NIP podatnika (dłużnika)	Nr faktury	Kwota korekty podstawy opodatkowania w zł	Kwota korekty podatku należnego w zł
			Data upływu terminu płatności ¹⁾		
a	b	c	d	e	f
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					

8					
			_____	,	,
9					
			_____	,	,
10					
			_____	,	,
11					
			_____	,	,
12					
			_____	,	,
13					
			_____	,	,
14					
			_____	,	,
15					
			_____	,	,
16					
			_____	,	,
17					
			_____	,	,
18					
			_____	,	,
Ogółem kwoty ²⁾ Suma kwot z kol. e i f.				10.	11.

D. OŚWIADCZENIE PODATNIKA LUB OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PRZEDSTAWICIELA PODATNIKA

Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.

12. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok)

_____._____.

13. Telefon kontaktowy

14. Podpis (i pieczęć) podatnika lub osoby reprezentującej podatnika

E. ADNOTACJE URZĘDU SKARBOWEGO

15. Uwagi urzędu skarbowego

16. Identyfikator przyjmującego formularz

17. Podpis przyjmującego formularz

1) Należy podać datę (dzień – miesiąc – rok) upływu termin płatności określonego w fakturze lub umowie

2) Kwoty należy zaokrąglić do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie trybu przekazania znaków akcyzy następcom prawnym
lub podmiotom przekształconym**

Na podstawie art. 130 ust. 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb przekazania znaków akcyzy następcom prawnym lub podmiotom przekształconym.

§ 2. 1. Przekazanie banderol następcom prawnym lub podmiotom przekształconym odbywa pod warunkiem pisemnego powiadomienia o planowanym przekazaniu banderol właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy przed dniem przekazania banderol następcy prawnemu lub podmiotowi przekształconemu.

2. Powiadomienie powinno zawierać datę przekazania banderol, oznaczenie podmiotu przekazującego banderole i następcy prawnego oraz informacje o liczbie przekazywanych banderol, serii, roku wytworzenia i numerach ewidencyjnych tych banderol.

3. Przekazanie banderol potwierdza się protokołem podpisanym przez dwie osoby reprezentujące strony czynności albo przez jedną osobę, jeżeli zapewnienie reprezentacji dwuosobowej nie jest możliwe.

4. Protokół powinien określać miejsce i datę dokonania czynności, rodzaj i liczbę banderol oraz oznaczenie serii numeru ewidencyjnego banderol, a także strony czynności i nazwiska osób w niej uczestniczących oraz ich podpisy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

MINISTER FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1707.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu przekazania znaków akcyzy następcom prawnym lub podmiotom przekształconym stanowi wykonanie delegacji dla Ministra Finansów zawartej w art. 130 ust. 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.), do określenia trybu przekazania znaków akcyzy następcom prawnym lub podmiotom przekształconym, uwzględniając konieczność kontroli nad przekazaniem znaków akcyzy oraz identyfikacji, rodzaju i liczby przekazywanych znaków akcyzy.

Celem proponowanej zmiany przepisów jest taka ich konstrukcja, która umożliwia przekazanie znaków akcyzy następcom prawnym lub podmiotom przekształconym. Podmioty przekształcane w sytuacjach uregulowanych w Ordynacji podatkowej nie będą musiały zwracać niewykorzystanych znaków akcyzy, a następcy prawni wnioskować o wydanie nowych znaków akcyzy. W celu zachowania kontroli, przekazanie znaków akcyzy następcom prawnym będzie odbywać się protokolarnie, po wcześniejszym powiadomieniu właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy.

Zgodnie z obecnym art. 134 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym w przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy dokonuje następca prawny podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie 14 dni od przejęcia praw i obowiązków.

Materia regulowana w projekcie rozporządzenia nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji, zgodnie z trybem określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji – zgodnie z przepisami uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia oddziałuje na podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, tj. podmioty prowadzące składy podatkowe, podmioty dokonujące produkcji wyrobów akcyzowych na zasadach określonych w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, importerów, podmioty dokonujące nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych oraz podmioty posiadające wyroby akcyzowe nieoznaczone znakami akcyzy, oznaczone nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy w przypadku, gdy wyroby te przeznaczone są do dalszej sprzedaży.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych z Krajowym Stowarzyszeniem Przemysłu Tytoniowego, Polskim Stowarzyszeniem Przemysłu Tytoniowego, Polską Radą Winiarstwa i Polskim Przemysłem Spirytusowym.

3. Wpływ aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

wydanie rozporządzenia nie pociąga za sobą zwiększenia wydatków budżetu państwa oraz nie ma wpływu na jednostki sektora finansów publicznych, w tym na budżety jednostek samorządu terytorialnego,

b) rynek pracy

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy,

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na funkcjonowanie przedsiębiorstw,

d) sytuację i rozwój regionalny

wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Wydanie rozporządzenia nie pociąga za sobą zwiększenia wydatków budżetowych.

33/10/EP

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 30 października 2012 r.

Cena 4,62 zł + 23% VAT

